

İlknur ekici

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

08.03.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İlknur Çekici

05.02.1978 Yılında Ailenin ikinci çocuğu olarak İstanbul Bahçelievler de dünyaya geldim.İlkokul,Ortaokul ve Lise tahsilini bahçelievlerde tamamladım.1998 Yılında Trakya Üniversitesi Turizm ve Otelcilik bölümünü bitirdim.2000 Yılında Memur olarak iş hayatına atıldım.Halen Sayman olarak görev yapmaktayım.Çalışırken eğitimime ara vermedim ve 2002 Yılında Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesini ve daha sonra Anadolu Üniversitesi Sosyoloji bölümüne bitirdim.2022 Yılında İstanbul Üniversitesi Çocuk Gelişimi Lisans Programını ve İstanbul Üniversitesi Muhasebe ve Denetim Yüksek Lisans Programını bitirdim.Güzeller güzeli bir kız çocuk annesiyim.

Ölmez sağ kalırsam sadece bana ait şiirlerin yer aldığı bir kitap çıkartacağım. :))

. Neden.

Neden gözlerin konuşurken sen susuyorsun;
Sessizliğin arsız yalnızlığım kadar acı.
Darmadağın ediyor yüreğimi sessiz çığlıkların;
Ve ilk merhabaya hasret geçiyor günlerim.
Bana ne kadar yakınsa o kadar uzakta kalanım,
Anla artık tomurcuklanıyor sana baharım.

İlknur Çekici

Ağıt

Ağlasın gözlerim
Dursun yüreğim
Senden ayrı hayatı
Yıllar yılı ben neyleyim

Geceme bıraktın dipsiz uçurum
Alnıma kazıdın kapkara yazı
Doğmaşın artık sensiz bir yazgı
Bıraktığın yere yap mezarımı

Adıma yakılsın ağıtlar
Gecene serilsin al kanlar
Bırakıp da gittiğın o mezar
Estirsin ruhunda ayazlar

İlknur Çekici

Aklıma Düştüğünde

Aklıma düştüğünde
Geceme katık ettim seni
Günüme meze

Sonra.....
Çıkardım hüznü takvimlerden
Şıyrıldım karanlıktan
Uyandım umuda

Yetmedi.....
Tebessüm ilişitirdim yüzüme
Sevda ekledim şiire
Gözlerini gördüm her yeşilde

Sonunda....
Aşk ektiğim toprak
Hasat verdi mutluluğa
Soyundu yüreğimiz tertemiz yarınlara

İlknur Çekici

Aklımdasın

Yatıyorum aklımdasın,
Kalkıyorum aklımdasın,
Yemek yiyorum aklımdasın,
Su içiyorum aklımdasın,
Yürüyorum aklımdasın,
Koşuyorum aklımdasın,
Gel gör ki yanımda bile uzaktasın.

İlknur Çekici

Aldırma

Sorma neden dertli gönlüm
Aldırma akan yaşlarıma
Elbet diner acım
Boşver yıkılsam da hergün

Gözlerim ağlamaktan görmez olsa
Kalbim sızlamaktan çarpmaz olsa
Dert etme sakın
Geriye dönmem asla

Kırdığın kalbimi onarabilir misin?
Akan yaşlarımı dindirebilir misin?
Geçmişini geri getirebilir misin?
Eski sen olabilir misin?
Aldırma.....

(EDİRNE/İSTANBUL/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Alışamam

Dayanamam seni görünce
Ağlarım o an delice
Gz göze geldiğimizde
Tekrar dönerim geğmişe

Ne güzel bir aşk dı yaşanan
şimdi yırtık bir resim geriye kalan
Bu acıyla yaşıyamam
Sensizliğe alışamam

İlknur ekici

Anlat

Bana aşkı anlat
Tozpembe sevda çiçeklerini
Geceleri uykusuz geçirmeyi

Bana gökkuşağını anlat
Renklerin dans edişini
Doğanın huzura dirilişini

Bana sevdayı anlat
Koşulsuz sevmeyi geleceği
Bir dilim ekmeği bölüşmeyi

Bana mevsimi anlat
Aşka uçan kelebeği
Yalnız kalan kardeleni

Bana bu şehri anlat
Gözlerinin değıdiği köşeleri
Sen kokan yeşilleri

Anlat seni, beni, bizi
Sevgi kokan hikayemizi
Hasretler giyinince ölüp ölüp dirilmeyi

İlknur Çekici

Annem Benim

Annem benim yoku var yapan
Her nazıma katlanan
Bu dünyada herşey yalan
Tek sensin bana kalan

Bilmesen de sevdiğimi
Göstermesem de sevgimi
Beni bu dünyaya bağlayan
Unutulmayan sen annem

İlknur Çekici

Artık Olmaz

Hayatım bomboş bir sayfa
Baştan yazacak gücü bulamam artık
Yollarımın hepsi kapanmış
Engelleri bi çırpıda aşamam artık

Dostlar geçip giden yıllarda
Umudum dağların ardında
Sende yoksun buralarda
Ben mutlu olamam artık

(İSTANBUL)

İlknur Çekici

Aşk

Hangi durakta indi aşk
Hayat trenlerimden
Hangi baharda koparıldı
Geçmiş mevsimlerimden

Doruklarda kardı aşk
Hiç erimez saydığım
Sürgün vermiş çınardı aşk
Uzun ömürlü sandığım

Meğer deli rüzgarmış
Dokunup yıktı geçti
Beni ben yapan güzellikleri
Bir anda alıp geçti

İlknur Çekici

Aşkım

Yosun gözlerin aktı
Damla damla kalbime
Tatlı dilin esir etti
Zamanla beni kendine

Ne depremlere gebe
Ne fırtınalar doğurdu
Tatlı telaş içinde
Çırpınır serçe kalbim

Dalgalandım duruldum
Bıkmadım yorulmadım
Köpük köpük çoğaldım
Ben hep sana aktım

Kalbimin gün doğumu
Gecemin güneşi aşkın
Derdimin dermanı
Canımın canı aşkım

İlknur Çekici

Ateşin İzi

Rüzgarların deliliği
Gözlerinin rengini
Yanan ateşin izi
Gittiğin o geceyi
Yokluğunun eseri
Gölgelerdeki sevgi
Hatırlatırdı bazen
Neşeli o günleri
Ruhumdaki yakarış
Bitmek bilmez haykırış
Ölümünle netleşti
Hayatımdaki batış
Bilmezdim ben ateşi
Gönüldeki yerini
Çok uzun zaman geçti
Şildirmedi izini

İlknur Çekici

Ayırıyor Eller

Seviyorum deli gibi
Ayırıyor eller bizi
Ne olacak sonumuz
Sen orada ben burada

Anlamıyorlar beni
İstemiyorlar seni
Sonumuz bu günden belli
Sen orada ben burada

Ayıracak gelen gün
Ayıracak gözlerini gözlerimden
Gülecek eller bize
Bakacaklar ikimize

(23.12.1993/İSTANBUL)

İlknur Çekici

Ayrılmayalım

Neyi paylaşamıyoruz
Nedir sorunumuz
Aklımı kurcalıyor
Bu aşk oyunumuz

Anladım seviyorsun
Biraz kıskanıyorsun
Bende seni seviyorum
Niye mutlu olmuyorum

Sen herşeyi yoruyorsun
Beni anlamıyorsun
Bende kolay sayılmam
Hep alttan ben alamam

Sevgi anlamak demek
Biraz katlanmak gerek
Gel sorunlarla savaşalım
Pes edip de ayrılan,
Asla biz olmayalım

İlknur Çekici

Bayrağım Canım

Bayrağım Canım
Bitmesin saltanatın
Şehitlerimizin kanısın
Atamızdan yadigarsın
İlelebet bu topraklarda
Dalgalanan olacaksın
Bağımsızlığımızın simgesi
Kanımızın son damlası
Bizi millet yapan
Birleştirici güç olan
Senin dalgalandığın toprakta
Kalmaz yalan dolan
Vatana kem bakan
Kurul kalbimizdeki yerine
Ebediyen sen bayrağım

İlknur Çekici

Beklerim

Özledim seni
Gidişinin ilk günü
Bu zorunlu gitmeler
Beni derinden etkiler
Acı üzüntü keder
Bir bir beni çevreler

Genede bilirim döneceksin
Beni hep seveceksin
Bende seni sevicem
Senden asla vazgeçmem
Düşmesin sevgimize gölge
Beklerim seni her yerde

İlknur Çekici

Bembeyaz Bir Güldün Sen Hüzünbaz Toprağında

Özledim seni canım, ışık saçan gözlerini;
Dünyamı aydınlatan sınımsız yüreğini.
Yıllar varki unutmadım senle dolu günleri.
Demir atardık bazen; sevda kokan limanlara,
Demlerdik umutları dinmeyen coşkumuzla.
Kara gecelerde bazen kanardı mutluluklar,
Mum ışığı gibi yol gösterirdi hatıralar.
Bu sayede dinerdi tükenmeyen fırtınamız;
Tatlı meltemlere gebe yol alırdı sevdamız.
Bembeyaz bir güldün sen hüzünbaz toprağında;
Sarmaşık dallarıyla dolanmıştın baharıma.
Derken kar yağdı, dolu yağdı zamansız rüyamıza,
Savurdu gül kokunu ölümün kollarına.

(Sevmeyi bilen yürek asla unutmaz)

İlknur Çekici

Beni Hatırla

Batan günün ardından
Boyun büken ie
Yağan karın ardından
Hznlenen fakire

Bir ölünün ardından
Sele dönen gözlere
Yüreğini yangına eviren
Her güzele

Bakıp beni hatırla
Solan gonca glne
Hatırla sevdiğimi
Sensizken ldğm

İlknur ekici

Bilir misin?

Sevilmeden sevmek nasıl bir duygu bilir misin?
Gururunu hiçe saymak yıllarca
Özlemek özlemek ve yine özlemek
Gerçekte istenmediğini bilmek

Çekilip karanlığa dikersin gözünü tavana
Akan her damla yaş hançer gibi bağrında
Sevgisizlik yakar tenini
Her saniye solar bedeninin bir gül gibi

Elbet gün gelir sever diyerek
Resmine bakıp hayal kurmak
Seni istemek nedir bilir misin?

İSTANBUL

İlknur Çekici

Bilmesende

Dışarıda yağmur
İçimde hüzün
Gecemde matem
Ruhumda sızı
Kalbimde aşkın
Dilimde sözün
Gözümde izin
Elimde resmin

Oysa sen bunlardan habersiz
Yaşıyorsun gününü
Yok sayıyorsun sevgiyi
Daha nereye kadar
Yalancı mutluluklar
Bizi ayıracak mı?
Bu sessiz fırtınalar
(07.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Bilseydim

Gözlerimden yaş olup düşecek miydin?
Kalbimde solup kalacak mıydın?
Gecemden kayıp gidecek miydin?
Aşkı celladım yapacak mıydın?

.....Bir tanem
Bilseydim gözlerimden yaş olup akacağını
Ağlarmıydım gecelerce düşme diye
Bilseydim kalbimde solacağını
Çekermiydim içime nefes gibi solma diye
Bilseydim gecemden kayan son yıldız olacağını
Durduramaz mıydım zamanı? gitme diye
Bilseydim aşkın celladım olacağını
Yolunda çoktan ölmez miydim? aşkı yüreğine göm diye

Kadeh kadeh
.....İçtim seni
Yüreğime
.....çektim seni
Son nefes olacağını
.....Bilemedim
.....Sevdim seni

İlknur Çekici

Bir Bakış Yaktı

Bir bakış yaktı küllenmiş yüreğimi,
Bilinmezsin koynuna attı sebepsiz.
Bir tarafım o gözlerde umut ararken;
Diğer tarafım kaçmak istiyor uzaklara.
Mazinin kollarına dönmek istiyor zamansız.
Önüm karanlık, arkam uçurum;
Sağım acı, solum hüznün yüklü.
Ve bitmeyen bir telaş içinde düşlerim,
Karamsarlık vururken kıyılarıma;
Sadece susmak geliyor içimden.
Ağlar gibi susmak gecelerde;
Ne kavuşmak var gelecekte,
Ne ayrılmak senden.
Durma bir ışık yak aydınlansın yolum,
Çelişkiler içinde yok olmasın ruhum,
Belki de ben yıllardır sevdanı bekliyorum.

İlknur Çekici

Bir Nisan

Bir nisandı başladı
Duyanlar şaka sandı
Hayatımın tek gerçek
Aşkını yalan saydı

Yalan olmalıydı belki
Tatlı bir rüya sanki
Bir nisanda gerçekleşti
Hayatımın hayali

O gün bu gündür dilemem
Yalan olsun istemem
Vazgeçer miyim senden
Yalan olmak istesen

İlknur Çekici

Bir Nisan Yağmuruydu Aşk

Bir nisan yağmuruydu aşk
Kıştan kalan ama sıcak
Yeni hayallerle kucak kucak
Yüreğimi yaşatacak

Bir nisan yağmuruydu aşk
Umut filizleri yeşertti köşe bucak
Yağdı ürpertti bedenimi
Düştü,yüreğimde hala nemi

Bir nisan yağmuruydu aşk
Yağdı yıllarca yaşatarak
Geçmedi baharları, çoğalarak
Derinlere aktı iz bırakarak

İlknur Çekici

Bir Sayfa Daha

Bir sayfa daha çevirdim hayat kitabımdan
Virgüllerle dolu yamalı sevdalar,
Satır aralarına sıkışmış mutluluklar,
Mürekkep lekesi acılarla yüklü bir sayfa.
Her paragrafında hüznün,
Her paragrafında koskoca soru işaretleri.
Ünlem şaşkınlığı sevinçler, yer yer takılmış satırlara.
Devrik hayaller, dağılmış dörtbir yana,
Parantez arası umutlara rastlamadım son noktada;
Sadece sinsi bir keşke,
Yanında yorgun bir acaba gülümsedi usulcu.

İlknur Çekici

Bir Şair Sustu

Bir yıldız kaydı gökyüzünden
Sonra bir şair sustu
Bedenen söndü şair
Bir asır onla bitti
Bundan sonra eserleri
Aydınlatır yolumuzu
Yıldızdan da çok parlar
Artık onun hayalleri
Nice güzellikler doğurur beyinlerde
Nice deli sevdalara yol gösterir gelecekte
Dizelerin gözyaşları akıyor yollarına
Toprak ana hazır, almış onu kollarına
Uğurlar olsun şair sana
Yüreklerde yaşayacak eserlerin unutma

İlknur Çekici

Bir Tarafım

Bir tarafım sende hala
Bir tarafım çek git diyor
Sırılsıklam bir tarafım
Buz tutmuş diğer yanım
Gözlerinin yeşiline
Hasret kalmış bir tarafım
Başka gözde sevgi arıyor diğer yanım
Bir tarafım mızrak kadar
Acı sözler sarfediyor
Bir tarafım gözyaşı yüklü
Sele dönmüş gelse diyor
Unut diyor bir tarafım
Affet diyor suskun yanım
Bizi ayıran o sözleri
Sıralıyor diğer yanım

Kara gecelerimi aydınlat
Yeter artık sevgilim
Matem havasındayım
Ondandır acı sözüm
Ben kendimle çelişirken
Umutlarım tükenirken
Hayatımızı bahara
Döndür artık sevgilim

İlknur Çekici

Birlik Olalım

Kardeşçe dostça bir arada
Yaşamak varken bu dünyada
Neyi paylaşamayız
Neden hep savaşıyoruz

Patlayan bombalar
Ölen suçsuz insanlar
Neyi çözümleyecek
Nefreti yüceltecek

Gelin birlik olalım
Coşalım çağlayalım
Mutlu bir dünya için
Menfaatten arıalım

İlknur Çekici

Bitmesin Sevgimiz

Kararsız gecelerde boğuşurken hasretinle
Ölüme koşan ayyaş gibi tüketiyorum günlerimi
Yudum yudum içiyorum dinmeyen dertlerimi
Her saniye soluyorken sensizliği
Unutmaya çalışıyorum dünlerimi
Şuya yazılmış anlık sevgileri
Üzerime düşen gölgeleri
Yüreğime sürülen kara lekeleri
Hiçe sayarak ben kendimi
Silmeye çalışıyorum saf sevgini
Akıyor gözlerinden yaşlar
Saplanıyor günüme nefretler
Vazgeçme diyor düşler
Yalan oldu, unut, bitsin
Vazgeç diyor bana eller
Yardım et aşkım
Özgür kalsın düşlerimiz
Tut ellerimi, inan
Aydınlansın geleceğimiz
Uçurumun koynuna gömülmesin;
Yıllara meydan okuyan sevgimiz

İlknur Çekici

Bitmez Sanılan Aşk

Bir gün ansızın
Beklenmeden apansızın
Birleştigi gibi kalplerimiz
Ayrılmasını da bilir derin sessiz

Bir kalemde sileriz
Kopmaz sanılan bağı
Yalnız da yaşarız
Acıya dönen aşkı

Bedeli bir kaç damla yaş olur
Mutlu geçen yılların
Bizi sarıp sarmalayan
Bitmez sanılan aşkın

İlknur Çekici

Boşu Gider Seneler

Acıyan kanayan duygular
Nasır tutmuş insanlar
Sevmez olmuş yürekler
Yalan olmuş sevgiler

Riya yalan dizboyu
Aldatılmış kalpler ömür boyu
Taşa dönen merhamet
Sevene etmiş hep eziyet

Seviyorum diyen diller
Yalan bakar hep gözler
Boşu gider seneler
Sevgiye hasret bedenler

İlknur Çekici

Bulmaca Gibisin

Bulmaca gibisin;
Çözmeye çalıştıkça değişen,
Değiştikçe zorlaşan.
Aşılmaz uçurumlara gebe sevdan,
Dönülmez yollara meyilli.

İlknur Çekici

Buz Tuttu Bak Gözlerim

Seni özlemek gelmiyor içimden
Ağlamak saatlerce
Gittiğin gün bitirdim
Sevdamı ben delice

Sana doydu yüreğim
Buz tuttu bak gözlerim
Söndü yıldız yıldız
Tükenmeyen ateşim

Seninle doğdum oysa
Sende tattım ben aşkı
Acıya döndürdün
İçimdeki baharı

İlknur Çekici

Canımın İçi Babam

Sert görünüşün altında
Saf kalan canım babam
Nasırlı ellerinde
Bin emek var senin babam

Yıllarca cefa çektin
Bir gün bile pes etmedin
Gözümün nuru babam
Canımın içi babam

Annemle beraber yorulmadan
Bir gün olsun hiç bıkmadan
Sevgiyle bize koşan
Birtanesin sen babam

Gece gündüz demedin
Dağ bayır dinlenmedin
Bizi mutlu etmek için
Ne yollardan geçtin

Şimdi sıra bizde
Mutlu ol sende bizle
Solmasın güzel yüzün
Dertlenme artık babam

(Birtanecik babama ve babamın vesilesiyle tüm Ana -Babalara)

İlknur Çekici

Cesaretim Yok

Cesaretim yok diyemem seviyorum
Cesaretim yok diyemem özlüyorum
Cesaretim yok ama istiyorum
Bak gözlerime anla sevgimi
Tut ellerimi bırakma beni
Cesaretim yok dön geri

İlknur Çekici

Çağrı

Her gün bir adım daha yaklaşıyoruz sona
Sevgisizlik itiyor bizi bu yola
Sev herkesi her şeyi
Tekrar başla aşkla yaşamaya
Bitsin düşmanlıklar
Dostluk filizleri ek kalbine
Dinleyin beni bu çağrı hepinize

İlknur Çekici

Çelişki

Nasıl sevgi bu
Bir gün duyguların en güzeli
Bir gün nefretin en derini
Bir gün güvenle bakan
Kalbimi yakan
Bir gün ateşe atan
Ruhumu karartan
Bu çelişkiler mi
Bizi bir arada tutan

(15.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Deli Sevdan

Gün batımı deli sevdan;
Kutupta beklenmeyen güneş,
Çölde özlenen su.
Ateş, kalbimde yanan;
Ve çıkmaz sokak yalnızlığıma.

İlknur Çekici

Dimdik Duran İstanbulum

Doğduğum,büyüdüğüm
Toprağında yürüdüğüm
Mağrur bir gelin gibi
Dimdik duran İstanbulum

Saçlarını savur yele
Güzelleğini göster ele
Göğsümü gere gere
Bakırköyden Sarıyere
Gençliğimi bulsam sende

Uzaktayım içimdesin
Gönlümde bir incisin
Gençliğimin gizisin sen
Tekrar yollarına dönebilsem

Avcılardan Kadıköye
Bahçelievlerden Mertere
Adım adım
Yaşarken yüreğimde
Damla damla aksam senle

(06.04.2005)

İlknur Çekici

Dinle

Ne yaparsam yapayım
Bilmen gereken tek şey
Seni ne çok sevdiğim
Anlatabilirmiyim dinle!
Beni güzel sevdiğim

Yaşayamadığımız günlere
Özlem duyarım zaman zaman
Yanımdayken bile
Senli hayaller kurarım her an
Yeşil gözlerine bir ömür
Sevgiyle bakarım inan

Sensiz geçen günleri
Bir çırpıda silerim
Senle dolu bir ömrü
Bir solukta içerim

Söylemek zor gelsede
Senli günler dilerim
Aşkı yaşatmak için
Canımı feda ederim

İlknur Çekici

Diyemedim

Veda ederken sana
Gitme kal diyemedim
Gözlerine son bi kez
Doyasıya bakamadım

Oysa kızmıştım sana
Bakmamıştım telefona
Son perdeymiş yaşanan
Bilemedim anlasana

İçimdeki acıyla
Nasıl yaşarım yıllarca
Ben son kez sana
Seviyorum diyemedim
Yüregimi ellerine
Son bir kez veremedim

Kara topraklar mı
Alacaktı seni benden
Bir yudum sevgiye
Hasret mi kalacaktım ben

İlknur Çekici

Doğmaz mısın? Ömrüme

Yanımda olsan
Saniyeleri saymazdım
Gözlerine bakıp kalsam
Telefona bakmazdım
Arayan o olsaydı
Diye başlayan hayalleri
Yorgun düşmüş yüreğimle
Damla damla kurmazdım
Kalbimi ısıtan gözlerini
Resimlerde aramazdım

Çare yok mu? derdime
Dönülmez mi? geçmişe
Sensiz günü yaşarken
Doğmaz mısın? ömrüme

(28.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Dön Artık

Ey yar hasretinden hüzün giyindi beden
Lal oldu bülbül misali diller
Susuz kaldı yağmur altında yürek
Güne uyanmak gelmiyor içimden
Geceye kavuşmak sen yokken
Ne görüyor gözlerim
Ne hissediyor kalbim
Sadece bir boşluk yokluğunda
Milyonlar içinde büyüyen bir boşluk
Ve ben kollarında hasretin
Döneceğin güne prangalar giymişim
Zincirlemişim yüreğimi sevdana
Saniyeleri almışım avuçlarıma.
Dön artık sevdiğim
Bak düşüyor avuçlarımdan saniyeler
Günler geçiyor gözlerimden
Yetmiyor sesini duymak
Sevdanı haykırmak dağa taş
Sen olmayınca kollarımda

İlknur Çekici

Dön Geri

Ezanlar okunuyor
Sensiz kalan odamda
Elektrik de gitti
Ne yaparım ben burada

Bilirsin dayanamam
Korkarım karanlıktan
Ne günah işledim de
Ayrı düştüm aşkımdan

Bekliyorum gelmeni
Affettim aşkı demeni
Sensiz yalnız kalamam
Unut artık dön geri

(28.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Dönüşü Olmayacak

Bir gün anılar bükecek belini,
Sevmeler yorulacak; zamansız akşamlarda.
Gözlerinde aşkı; arayıp da bulamadığın sevdalar
Avucundan kayacak sessiz.
Kalacaksın yalnızlığınla,
Cebinde bana dair hayaller,
Elinde hüznün.
İçin üşeyecek gecelerde,
Kalbin titreyecek.
Dönmek isteyeceksin geçmişe,
Soluğun kesilecek.
Anlayacaksın nafiye tükenmiş yılların.
Dörtbir yanı sarsa da anlamsız pişmanlığın,
Dönüşü olmayacak küllenmiş sevdamin.

İlknur Çekici

Dönüşü Olmayan Yol

Bir aşk bitiyor sessiz
Bir aşk bitiyor hiç sebepsiz
Yorgun düşmüş umutlar
Çoktan tükenmiş mutluluklar

Gözlerden akar yaşlar
Dönüşü olmayan yola girmiş aşıklar
İstenmiyor belli
Ama ayrılmak zorunda iki sevgili

İlknur Çekici

Duydum ki Unutmuşsun

Duydum ki unutmuşsun gözlerimi, ellerimi;
Unutmuşsun seni seviyorum dediğin günleri.
Şimdi başka ellere dokunuyormuş ellerin,
Başka gözlere bakıyormuş canımın içi gözlerin,
Başkasına söyleniyormuş sevgi sözlerin.

Ölümsüz değilmiş artık sevdaların,
Bir gecede tükeniyormuş baharların,
Yalan tebessümler tüketirken zamanların,
Sahte mutluluklar tadıyormuş dudakların.

Ve kirlenirken her gece
Katrancarası sevdaların koynunda,
Gecen uyanırken, duygusuz sabahlara,
Ömrün yaklaşırken, bilinmez son durağa,
Arıyormuş gözlerin, gözlerimi aslında.

İlknur Çekici

Dünya Hali

Şöyle bir bak etrafa
Her türlü insanı görürsün orada
Kimi fakir beş parasız
Kimi zengin arkadaşsız

Düşün bir adam
Giyinmiş yırtık pırtık
İncecik, yarı aç yarı tok
Dolaşır yağın karda
Gözlerinde bir umut yarınlara

Ya cebindeki paranın haddi olmayanlar
Tek düşündükleri menfaatleri
Ne umurunda yarına beş parası olmayan
Bu gün yiyecek ekmek bulamayan

(24.10.1994/İSTANBUL)
(Penceremin camından gördüğüm o adama)

İlknur Çekici

Düş

Sevdan başımda duman
Ne yana baksam gözlerin
Ellerimde her an ellerin
Yüregim yüreğine;
Hasret kalmış bir kuş
Gözlerim gözlerine;
Sürgün olmuş berduş
Kime nasip olmuş
Hiç bitmeyen bir düş
Yalancı gönüller içinde
Saf kalan öze dönüş

İlknur Çekici

Elveda

İçimi kanatan son nokta oldun şimdi;
Gözümde düşen son damla,
Ve son düşüşüm bu hayatta.
Uğruna harcadığım yıllara,
İlmek ilmek dokuduğum aşkıma,
Acı veren yalanlara elveda!
Sensiz de doğrulur, yürürüm bu yollarda.

İlknur Çekici

Engelliydi Sevgi

Kaç mevsim geçti bu sevdanın üzerinden
Yapraklarını döktü ağaçlar birer birer
Büründü karalara
Sonra yeşerdi heyecanla
Gün gördük güneş gördük
Gece gördük en zifiri
Dik yollarda arşınladık erişilmez sevgiyi
Keskin bıçaktı oysa, engelliydi sevgi
Seni kesti kimi gün kimi günse beni

İlknur Çekici

Erirken Sensizlikde

Kanatıyor yüreğimi bu veda
Kayboluyor gözlerin ufkumda
Sönüyor mutlu günler, siliniyor hasretinden sevmeler
Çakmak çakmak gözlerim, arıyor elini elim
Zamansız yağmurunda, yok oluyor ateşim

Çekip de gittiğın gün beynimde
Dalga dalga dönüyor, gül yüzüm gecelere
Saniyeler umarsız, karışıyor senelere
Günlerim zehir olmuş, dökülüyor kadehlere
Düşüyorken yakamoz hırçınlaşan egeye
Beni vuruyor aslında sessizce derinlere
Yerleyeksen bedenim erirken sensizlikde

İlknur Çekici

Esirim G6zlerine

Beni d6ş6nd6ğ6nde
H6z6n indir g6zlerine
Bir damla yaş y6reğ6ne
Bulut griliginde sevda giy 6zerine
Kavuşmasın gecen ne g6ne ne g6neşe
Sadece bir parça ışık m6h6rle pencerene
Yorgun, yalnız ıssızsan artık sende o evde
Bilki bir yerlerde sen kadar ıssız
Yıldız kadar yalnız esirim g6zlerine

İlknur Çekici

Eşkiya Kalbim

Eşkiya kalbim terör estirdi yıktı beni
Tozum dumanım kalmadı yâr yolunda yaktı beni
Dağlara tepelere çıkardı boşluğa attı beni
Gözü döndü birden, kurda kuşa yem etti beni
Kurşunlara dizdi al kanlara buladı beni
Esir etti özlem zinciriyle vurdu beni
Yetmedi yıllarca yalnızlığa savurdu beni
Şimdi onun kölesi bir çare kanıyorum
Kendi duvarlarıma çarpıp acıyorum
Yıllar geçiyor yudum yudum eriyorum
Ne yârdan ne kalbimden vazgeçemiyorum.

İlknur Çekici

Ey İstanbul

İstanbul'u anlatmaya
Yeter mi? dizeler bilmem
Her yerini gezerken
Bu rüyayı tatmak gerek

Eminönün de balık ekmek
Turşu suyu içmek gerek
Tarabya, Bebek, Üsküdarı
Doyasıya gezmek gerek
Boğazın sessiz maviliklerini
Bir tekneyle aşmak gerek

Rüyalarımın şehri
Ne güzel doğar güneşin
Bir başka güzel her bir yerin
Seni sevmek için
Adım adım seninle
Bu duyguya varmak gerek

Salkım salkım bulutların
Gölgesinde kalsan bile
İnsanların yüreğine
Doğarsın her an güneş diye

Gölgeleyemez hiçbir şey
Gözümü alan renklerini
Silemez hiçbir zaman
O bendeki izlerini

(06.04.2005)

İlknur Çekici

Ezberledim

Ezberledim yüzünü, gözünü, ellerini.
Ezberledim sinirli hallerini;
İçimi ısıtan gülümsemeni.
Ezberlesem de nafile bilmiyorsun sevdiğimi.
Bilseydim ben de tek taraflı sevmeyi;
Hafızamdan silerdim seni gördüğüm ilk günü.

İlknur Çekici

Gece Kondu

Gece konduyu yapandamı suç
Göz yumanda mı
Madem yıkaçaksınız
Varını bu uğurda dökenlere
Neden göz yumarsınız
Var olanı yıkmak kolay
Zor olan korumak insanları
Bari kiraya bağlayın
Kurtarın bahtsızları

(14.04.2005)

İlknur Çekici

Geç Kalmışım

Yalnızım yine bu gün
Uykum gelmek bilmiyor
Ağırlaştı gözlerim
Yaşlar dinmek bilmiyor

Pişmanım ey kaderim
Yaptığım hatalardan
Dünü geri getirsem
Mutlu olurdu çoktan

Unutmak mı zor olan
Unutulmak mı bilmem
Tekrar dünyaya gelsem
Senden asla vazgeçmem

Geç kalmışım oysa
Hakkım olan mutluluğa
O yüzden sensiz mutsuz
Yaşarım tek başıma

İlknur Çekici

Geri Dön

Hayat devam ediyor sensiz
Yarım kalan herşey sevgisiz
Bir demet çiçek hatırlatır seni bana
Baktığım anda o soğuk toprağa

Gidişin unutturdu tüm güzellikleri
Senin ölümün etti deli
Sanki geleceksin gibi
Beklerim her an seni

Son defa görsem seni
İsitsan sevginle bedenimi
İstiyorum yanımda seni
İnanmıyorum artık dön geri

(Annanemin anısına/İSTANBUL)
.....Dönüş yok biliyorum
.....Ama istiyorum

İlknur Çekici

Geride Kaldı Hatıralar

Gittim geride kaldı hatıralar,
Ağladım günlerce ağladım gidişime;
Hüzünlü bir mevsim giyindim üzerime,
Ayrılığın gölgesi düştü yüreğime.
Tükenmez sandım acılarım,
Dinmeyecek sandım akan yaşlarım.
Oysa kaderim alışıkmiş gitmelere,
Yüreğim küllerden kora dönmeye
Ve hiç bir acı sonsuz değilmiş bu mevsimde.

İlknur Çekici

Gideceksin

Bir gün ansızın gideceksin
Sen herşeyi sileceksin
Bilmeden sevdiğimi
Görmeden son kez beni
Kanayan yüreğimi
Boş kalan ellerimi
Silmeden gözlerimi
Gideceksin bu çok belli

İçten içe ağlasam da
Kor ateşte ben yansam da
Tanrıya hep yalvarsam da
Yüreğinde ben olsam da
Gideceksin bu çok belli

İlknur Çekici

Gidiyorum

Ve ben gidiyorum
İçim kan ağlayarak
Küllerini rüzgara savurarak
Ve ben gidiyorum
Yüreğimin en gizli
El değmemiş köşesinde
Seni bırakarak

İlknur Çekici

Gitme Bensiz

Tükendi umutlar
Sustu mısralar
Yar gidiyor diye
Uçmaz oldu, martılar

Onlarda ben gibi
Boynu bükük kalacak
Bir damla sevgiye
Hasret yaşayacak
Alıştırmısaydın zalim
Sonumuz ne olacak?

Mutlu olacak mısın bensiz
Yar gidiyor hiç sebepsiz
Yolunda ölmeye hazır
Mısralar da sensiz
Geride kalamam
Gitme bensiz

(03.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Gitme Yüreğimden

Gitme yüreğimden sevgili
Silemem izlerini
Zamansız yarınlarda solurum dertlerini
Gitme yüreğimden sevgili
Ezilirim hasretinle
Ulaşamam engin maviere
Gitme yüreğimden sevgili
Kalırım karanlığa
Erişmez gecelerim tozpembe sabahlara

Parmak uçlarımda bile
Dolaşırken deli sevdan
Saçlarımda karasına
Gizlenmişken gönül yaram
Gitme yüreğimden sevgili
Düşürme gözümde sevmeleri
Yorma zamansız yeşeren kırılğan güvenimi

İlknur Çekici

Gönülden Yaralıyım

Ben bir hastayım
Gönülden yaralıyım
Sen ise benim
Hem doktorum hem ilacım
Ne olur geç kalma
Yaram çok ağır
Gecikirsen eğer
Mezarım hazır
Mezarım temiz olsun
Kalbinde bir yer bulsun
Şenin her gülümsemende
Üstü mutluluk dolsun

(26.05.1993/İSTANBUL)

İlknur Çekici

Gösteremedim Sevgimi

Bir rüzgara kapıldım
Yıllardır yorulmadım
Sevgine çok alıştım
Gelecekle barıştım

Korkularla doluydum
Dertlerle boğulmuştum
Mutlu ettin sen beni
Sevdirdin her şeyi

Anlamadın ama
Tükenmeyen sevgimi
Gösteremedim belki
istemeden gerçeği

İlknur Çekici

Göynük

Gelin gibi süzülür
Puslu semada evlerin
Sarıyla, yeşille, kahveyle
Bütünleşir her yerin
İlkbaharda değişir
Yeşilin binbir tonu
İnsanı şair eder
Bu renklerin uyumu

Sünnetin, Çubuğun, Akşemsettin'in
Gün aşırı gittiğim mesire yerinin
Yarattığı huzuru
Bulamadım başka yerde
Bakmaya kıyamadım
Nazar degecek diye

Zafer kulesinin gölgesi
Düşüyor fitursuzca
Hayallerimin en güzel
En gizli köşesine
Değişmem seni Göynük
Değişmem hiçbir yere

(09.03.2005 - Göynük/BOLU)

İlknur Çekici

Gözlerinin Yeşili Karışıyor Hüzünlere

Sisler ardında kalan baharlara takılı aklım;
Kitaplar dağılmış dört bir yana,
Mısralar matem tutuyor yokluğuna.
İnceden mum ışığı; eşlik ediyor yalnızlığa.
Perdemi kapadım senle gelen ilkbahara;
Hafiften araladım kalbimi, zamansız sonbahara.
Telefon desen dilsiz yol alıyor muammaya.

Yinede, bazen ellerin değiyor ellerime;
Sesin takılıyor sessizliğe;
Gözlerinin yeşili, karışıyor hüzünlere;
Sevgi sözlerin sıcıyor defalarca beynime.
Gidişine halaylar çekiyorken mutsuzluklar;
Dolandıkça dolanıyor yokluğuna korkular;
Timsah gözyaşları döküyor masum görünen yalanlar.

Böyle anlarda yıldızları kurban ediyorum ayrılığa;
Ayı desen alaşa ediyorum uçuruma;
Rüzgarın sesini bırakıyorum çıkmaza;
Sonra da ağlıyorum yalnızlığın kollarında.
Sünger çekerek bir bir sızlayan anılara;
Aldırmadan belki de kanayan yaralara;
Seni bırakıp koşuyorum, anlamsız yarınlara.

İlknur Çekici

Gurbet

Gurbet kanatır bedeni sancır duygularım
Apansız inen güne uyanır yalnızlığım.
Sevinçlerim dağılır karanlık köşelere
Gülüşlerim çoktan yerleyeksan bu şehirde.

Dinmiyor karanlık, tükenmiyor kuytularım
Issız bir sahile demir attı baharlarım.
Genliğim soluverdi mazinin kollarında
Güzel olan ne varsa dağların arkasında.

Saçlara yağın kar gizlenmiyor karalara
Yüze düşen gölge silinmiyor yokluğunda.
Vuslat ertelenince bilinmez yarınlara
Sızlıyor yaralar; sevdanın kollarında.

İlknur Çekici

Gülüm

Her yeni aşk yeni umut
Mutluluğa eş gülüm
Hüzün ardından doğan
Gözlerin ilaç gülüm

Nice deli sevdalara
Emek verdi bu yürek
Bu sevdanın izleri
Kaldı gitmez be gülüm

Yüreğimin son izi
Hiç bitmeyen aşk sözü
Gözlerimin güneşi
Yüreğime dol gülüm

İlknur Çekici

Güneş Gözlüm

Böyle mi karışacaktı sevdamız bilinmeze,
Böyle yalnız mı kalacaktık.
Güneş gözlüm böyle mi solacaktık.
Sen ki her gece kıyılarıma vuran
Nazlı rüya,
Sen ki ruhumu okşayan
Deli bahar,
Zamansız mı yorulacaktı yüreğimiz.
Biz ayrılığı sadece hüzzam şarkılarda bilirken,
Mutsuzluğu sayfa sayfa kitaplarda okurken;
Farketmedik, karlar yağdı aşkımıza;
Hiç çıkmayan dilekler, nasip oldu yarınlara.

İlknur Çekici

Hasret

Güneşe hasret çiçek gibi
Susuz kalan toprak gibi
Dağları delirim ferhat gibi
İste yeter sevgilim

Hasret yetti canıma
Gözler dalar uzaklara
Gel desen yanıma
Canım feda yoluna

İlknur Çekici

Hata

İçinde nedensiz bir boşluk, gözünde yaşlar
Ansızın kanına giriyor hüzünleri;
Darmadağın ediyor bedenini.
Sonra lanetler dökülüyor dilinden,
Acıyor duyguları, karaya çalıyor sabahları.
Ve anlamsız bir pişmanlıkla kapanıyor son perde;
Ayrılık dileyen dili susuyor,
Buz tutan kalbi çözülüyor,
Karamsarlıktan sıyrılıyor düşünceleri,
Ona koşuyor ayakları.
Nafile çabalarken son baharda;
Bulamıyor sevdiğini.
Sonra uyanıyor uykudan;
Bakıyor etrafına ve anlıyor.
Geriye dönüşün imkansız olduğunu,
Severken yapılan hatanın hüsrarla son bulduğunu.

İlknur Çekici

Hatalar İnsanı Olgunlaştırır

Var bende sorun
Yada problem
Kimi sevdiysem verdi elem
Sanırım gerçek aşkı
Aramaktı problem
Yanlış kişiye inanmaktı
Yaptığım hatam
Artık inanmam aşka
Kaptırmam kendimi ona
Hatalar insanı olgunlaştırır
Düşe kalka da olsa
Bu hayatta, insan yol alır

İlknur Çekici

Hayal

Hayatı hafife alırdım ben
Hayaller kurardım eskiden
Bir işim olacaktı mutlu eden
Bir eşim olacaktı beni seven
Bir yuvam olacaktı bizim olan
Bir kızım olacaktı gözleri gülen
Zengin olacaktım ya ben
Ne kadar yanılmışım
Meğer çocukmuşum da
Yeni anlamışım

İlknur Çekici

Hiç Doğmayan Gün

Neden allahım bu Şüphe
Neden güvensiz gözler
Dönmek bilmez geceler
Hiç doğmayan o güne

Hasretim yıllar yılı
Bi güzel tebessüme
Genliğimin baharı
Geçiyor günden güne

Ya geç kaldım sevgiye
Ya sevgi bana uzak
Biter mi bilmem acı
Gidince o meçhul yere

İlknur Çekici

Hoşçakal Sevgili

Yüreğimin en derinine sakladığım
Saflığımla sevdim seni
Arınmak istercesine yalanlardan
Şıyrılmak istercesine çıkarlardan
Öylece sevdim
Hayatına işlemiş karalara inat
Beyazdı sana sevdam
El değmemiş, göz görmemiş
Sonsuz ve coşkulu
Ateşti benim sevdam
Dokundukça yakacak
Yaktıkça çoğalacak
Seni ve beni ısıtacak
Köpük köpük, dalga dalga yayılacak
Ruhunun kuytusuna akacak
Olmadı ısıtamadım yüreğini
Ruhunun kuytusunda sevemedin beni
Hüznün kıyılarına savurdun
El diline düşürdün
Bendeki beyaza inat
Kara gecelerde satır satır acıttın
Hoşça kal sevgili sevgisizlikten yoruldum

İlknur Çekici

İlk Aşkım

Sevdan benim gözbebeğim
Tükenmez sandığım ateşim
Aşka ilk kanışım
Ömrümce son yanışım

Kana kana içmeden
Ziyan olan ilk aşkım
Kalbimi yıllarca çarptıran
Özlem ile son yanışım

Gözlerimin gördüğü
Yüreğimin sevdiği
Derdimin tek ortağı
Sendin günümün hazanı

İlknur Çekici

İnan

Benim bir parçamsın sensiz yokum ben
Nefret etsende kopamam senden
Zaman yıprattı bizi ben değil inan
Eller ayırdı bizi dost değil inan

Tüm yaşamım yalan dolan
Tek gerçeksın inan
Ne kadar isterdim sevmeni
Benle ağlayıp gülmeni

İSTANBUL

İlknur Çekici

İnsan Kılıklı Şeytan

Nasıl kıyıyor insan insana
Neden boğuyor al kanlara
Bak bir ana ağlıyor çok uzakta
İstiyor yavrusunu yanı başında
Bir kadın yitirmiş aslanını
Bir yavru görmemiş ona can katanı
Bir yıldız gibi kaysada canlar
Tek kişi kalsada bu yüce vatan
Ulaşamayacak amacına insan kılıklı şeytan

(21.07.2005/GÖYNÜK)

Bu şiirimi vatani uğruna kanının son damlasına kadar
savaşmış ve şehitlik mertebesine ermiş binler için yazdım.

İlknur Çekici

İstanbul'u Düşünmek

İstanbul'u düşünmek
Eşsiz bir resimde aşkı hayal etmek gibi
Sevdaya yelken açmak usulca.
Sokaklarına dökülerek hüznün,
Saçlarına dolanmak baharın;
Siyahla beyazı düşlerde harmanlamak.

Farketmeden zamanın sinsice akışını
Bedenin umarsız,ölüme kanışını
Rüyalara dalarak mavisinde,
Eşlik etmek martılara.
Yeşiliyle canlanarak, uyanmak sabahına
Ve sırrına ererek güzelliklerin
Hayata sımsıcak merhaba demek.

İlknur Çekici

İsyanım Var

İsyanım var herşeye
Yalan yanlış sevgine
Söylediğin son kelime
Olsam bile ne çare

İsyanım var sevgime
Yaşlar akar yüreğime
Damla damla benliğime
Sensiz doğan her güne

İlknur Çekici

İyilik Denen Işık

Neden saf kalamıyoruz?
Akıp giden zaman da
Neden çocuk olamıyoruz?
Yüreğın kuytusun da

Neden karanlık kuyuya atıp da
Üzerini örteriz
Yok etmek için onu
Kötülüğē yem ederiz

Neden döneriz sırtımızı?
İyilik denen ışığā
Gideriz hep karanlığā
Mecbur değiliz ki anlasana

İlknur Çekici

Kabusa Zimmetli Uykular

Kabusa zimmetli uykular
Karaya büründü zamanlar
Köhnelendi asi yarınlar
Yorgun düştü deli sevdalar

Hiçlik kapladı dünyayı
Kana buladı aşkları
Dalga dalga yakamozlar
Kıyıya vurdu acılar

İlknur Çekici

Kadın Artı Erkek Eşittir Geleceğe

Kadınım ben, anayım
Fedakarlıkla yoğrulmuş mayam
Acıyla büyür kavgam
Yetinmektir beni var yapan.
Her yerde benim izlerim
İyi de kötü de, güzel de çirkin de
Ne yöne dönsen bana çıkar düşlerin.
İçimde bir volkan, elimde özlem
Dağ gibi yücedir sevdam.
Pes etmeyi bilmez bedenim
Kalem tutar, kazma sallar ellerim
Dermansıza derman,
İlaçsıza ilaç olur yüreğim
Yoku var yapanım, azı çok
Karanlıklar içinde elmas gibi parlarım.
Kadınım, anayım sevdayım dünyana
Basit bir denklemde iki eşitiz hayatta
İki artı iki eşittir dörde
Kadın artı erkek eşittir geleceğe.

İlknur Çekici

Kadınlarımız

Cahil bırakılan
İkinci plana atılan
Sevgiden yoksun
Aç açık kalan

Bizim kadınıımız
Bizim insanımız
Boynu bükük
Hep yas tutan

Neden ayırırız
Evlere kapatırız
İnsan olduğunu unuttur
Acı içinde bırakırız

En değerli varlığımız
Sevgi dolu analarımız
Daha güzel yaşamayı
Hak etmez mi? kadınlarımız

(21.03.2005/GÖYNÜK)
(Sevgiden yoksun acı içinde yasayan tüm insanlara)

İlknur Çekici

Kal İki Dakika

İki dakika daha kal
Bak gözlerime, ak kalbime
Son kez sigara yak
Dumanları sevgime kat

Satır satır çoğal benimle
Tekrar alevlen yüreğimde
Gecelerce ben seninle
Yanarım inan bu sevgiyle

Sonra ekle dakikaları
Sensiz bırakma bu yılları
Yosun gözlerinden, akıtma acıları
Yaşatma yalnız sancıları

Affet, yitik zamanlarda bırakma
Veda ile yüreğimi kanatma
Hasretin koynuna da atma
Ne olur gitme, kal iki dakika

İlknur Çekici

Kalbimde Sızlayacaksın Senelerce

Gözlerimden geçtin usul usul
Hücrelerime yayıldın
Sessiz sessiz kalbime aktın
Yaşam buldun bedenimde
Beynimi esir ettin kendine
Tepeden tırnağa sen oldum
Yokluğunda seninle doldum

Nefes alışımında seni soluyor
Baktığım yerde seni görüyorum
Ellerimde her an sığağını hissediyor
Kulaklarımda yıllardır seni duyuyorum
Yüzüme seni vuruyor
Her öğün sevginle besleniyorum
Hüznünle solan yüzüme
Makyaj diye seni sürüyorum

Ve aslında biliyorum
Kavuşamayacağız gecelerde
Yaşayamayacağız, aşk dan sarhoş cümlelerde
Kalbimde sızlayacaksın senelerce
Hissetsen de beni her zerrende
Gül yüzüne hasret öleceğim
Sensiz geçen günlerimde

İlknur Çekici

Kan Kırmızı

Kan kırmızı benim aşkım
Ne vazgeçilir
Sanki şarap
Durdukça güzelleşir
Ne katlanılır
Çiledir
Dolaşır damarda
Uyuşturur zamanla
Filizlenir olmaz hayaller aklında
Ya beklersin güzelleşir
Ya çeker gider
Yaşarsın doyunca
Sabır ister
Şevkat ister bir gonca
Dayanması zor
Kırılır bir hata'yla
Yürek gerekir
Aşkı yaşatmaya

(16.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Karaya Oturdu Hayallerim

Karaya oturdu hayallerim
Alabora tüm benliğim
Sığınmak isterken sığ limana
Yıkıldı direklerim

Yokluğunun girdabı
Tutsak kaldı içimde
Acılarım çağlayan
En durgun denizimde

İlknur Çekici

Kavuşalım Bahara

Aşığım sevdiğim yok
Çölde kaldım suyum yok
Yaralandı yüreğim
Derdime dermanım yok

Kerem yandı aslıya
Mecnun koştu leylaya
Bir ışık yak sende bana
Senden başka kimsem yok

Ne geceler geçirdim
Gün doğmadı bahtıma
Ruhumun gıdasisin
Sensiz olmam unutma

Daha ne kadar dayanır
Yüreğim bu hayata
Karar ver artık yeter
Kavuşalım bahara

İlknur Çekici

Kekik Kokulu Yarım

Sesime ses kattın ey sevgili;
Hüznüme neşe.
Kolladın sevgiden kanatlarla sevdami,
Sarmaladın, gönlüne sardın.
Selvi boylum kekik kokulu yarım;
Dağlarımdaki karı erittin,
Yeşerttin dallarımı.
Baharları getirdin ayaza çalan yanlarıma.
Uzak diyarlardan yüreğime aktın.
Ağlamaklı dünleri gömdün bilinmezlere.
Sazıma tel, önüme yol,
Kara günlerime ak güvercin oldun.
Kapılarımı aralayıp tek tek mutluluklara;
Yoksunluğumu attın.
Hüzzam şarkılardan aldın, uçurum kokan kaderimi;
Toz pembe geleceğe ilk adım yaptın.

(Yüreğe akmaya görsün sevgi; bir de karşılık buldumu önünde dağlar bile boyun eğer)

İlknur Çekici

Kıskanırım

Kıskanırım seni
Kendi gözümde bile
Nasıl veririm bir gün
Acımadan yaban ele

Hayatıma kıyar
Sana kıyamam gülüm
O gözlere baka baka
Geçiririm bir ömür

Kır çiçeğim,gonca gülüm
Bal peteğim,inci dişlim
Uğrunda feda bir ömür
Yollarına kayar bu gönül

İlknur Çekici

Kıydı Sevdiğim Bana

Gözlerim gördü önce
Gönlüm kaydı sessizce
Derin yeşil gözlere
Aklım takıldı öylece
Onunda gönlü bana
Kaymış çoktan gizlice
Evlilik denizine
Girdik birden isteyince
Ama olmadı neden
Sevgimiz battı birden
Mutlu olduğumuz günler
Hayal oldu sebepsizken
Parasızlık mı büktü
Anlayışsızlık mı yıktı
Bende miydi hata?
Onda mı bilmem ama
Sevgiyi tükettik
Mutsuz olduk zamanla
Bu mutsuzluk büyüdü
Umutsuzluğa büründü
O alevden gecede
Buhranla dolu o evde
Kıydı sevdiğim bana
Kalbim durdu o anda
Dokunamam bir daha
Hissedemem ben ama
Gözlerim ağlar burda
Yüreğim sızlar hala

(28.04.2005)
(İsmini bile bilmediğim ama hikayesini
okuyunca derinden etkilendiğim
insana ve onun gibi mutsuz olan herkese)

İlknur Çekici

Kıymışlar Sevenlere

Köyün güzeli neşe
Gelin olmuş o köye
Zorla vermişler oysa
Üç beş tane bileziğe

Kıvrandırken solmuş bi tap
Rastlamış sevdiğine
Karar vermişler olmaz
Bu sevgi son bulamaz
Oysa eli mahküm
Bu töre
Söylenmez bir söz bile

Kaçmışlar başka yere
Mutlu oluruz diye
Aile meclisi kurulmuş
Karar vermiş ölüme

O karanlık gecede
Kıymışlar sevenlere

İlknur Çekici

Kimi Sevsem

Kimi sevsem bir sevdiği
Kime gülsem bir ağlayanı var
Bende kör talih
Elde şans üstüne şans var....

İlknur Çekici

Kör Kurşun

Kör bir kurşun gibi geldin
Yüreğime saplandın
Amaçsızdın öylece geldin
Ve ben bile bile sevdim

Sızlatacaktın biliyordum
Kanatacaktın acıtacaktın yüreğimi
Dayanamadığımda ise
Söküp alacaklardı seni

İstemesem de alacaklardı
Çünkü sen kör kurşun
Ve ben örselenmiş
Ve ben zaten bitmiş haldeyken
Her an ölümü yaşarken
Dayanamazdım acına

Yorgun yılların yükü omuzumda
Kör karanlıktayken hala
Evet alışamadım acılara
İzin veriyorum sana
Seni söküp almalarına
İhanetin izlerini soluyamam sayfalarca
Elveda aşkım sana

İlknur Çekici

Kördüğüm

Neden böyleyiz bilmem
Sevgiye vururuz gem
Kaybedince üzülür
Ağlamaz mıyız? her dem

Oysa sevgiden başka
Var mı gönül birleştiren
Kalbe huzur getiren
Neden gizleriz bilmem

Kimisi aşktan içer
Kimisi dertten kaçır
Kimisi kendinden geçer
Neden mutsuzuz bilmem

Gün gelir göçtüğünde
Kördüğüm bittiğinde
Taşlara vurmaz mıydım
Kalbimi yoksun diye

Ya sen bir gün uyansın
Ben yanında olmasam
Zevk alırmısın bilmem
Bu sahte hayatından

O zaman neden böyle
Uçurumun dibinde
Neden ayrı hallerde
Yaşarız bilmem senle

(17.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Mahkum mu? Baharımız

Aynı yıldızlar altında
Aynı özlemle dolu yüreğimiz
Aynı suya hasret tomurcuklar gibiyiz.
Koşkoca gül bahçesinde;
Yağmurlar yağsa da üstümüze
Düşer mi? özlenen damla
Hasretten kanayan yüreğimize.
Güne, güneşe, suya engelli mi? sevdamız
Dağa, kayaya, toprağa mahkum mu? baharımız
Sıyrılıp köklerinden, bir anda mutluluğa
Koşamaz mı? aşkımız

İlknur Çekici

Melek Yüzlü Bebeğim

Aylarca bekledim seni
O gülen gözlerini
Minicik ellerini
Mis kokulu tenini

Sonunda doğdun oğlum
Neşeye boğdun oğlum
Benim bir parçam
Canımın içi oğlum

Korusun tanrım seni
Soldurmasın gül yüzünü
Melek yüzlü bebeğim
Birtanemsin sen benim

(Sevgili arkadaşımın Birtanesine)
GÖYNÜK

İlknur Çekici

Memuruz İşçiyiz Biz Hep Beraberiz

Biz memuruz çalışırız
Alınteri akıtırız
Üç beş kuruş para için
Gece gündüz uğraşırız

Karşılığında ne güler yüz
Ne bir ilgi biz görmeyiz
Maddiyatı önemsemez
Maneviyata aç kalırız

Biz mevsimlik işçiyiz
Her işe yetişiriz
Ekmek parası için
Korku ile biz yaşarız

Lakin miadımız dolar
Bir çokları bizi harcar
Eve ekmek parası götürmek
Bizi ölesiye zorlar

Biz askeri ücretliler
Bu parayla hep fakirler
Kira elektrik su derken
Ay sonunu zor ederler

Genede çalışırız
Yorulmayız usanmayız
Çocukları okutamaz
Ele muhtaç bırakırsak
Biz o zaman yıkılırız

İşte biziz geleceğiz
Bir bütünüz yıkılmayız
Biliriz, bu günleri
Hep beraber atlatırız

İlknur Çekici

Miniciğim

Sen benim herşeyim
Birtanem gözbebeğim
Mutlu eden tek eşim
Gonca gülüm biriciğim

Yaşayamam sensiz
Gidersen hiç sebepsiz
Ölmemi istiyorsan
Nereye istersen git bensiz

Yeşil gözlüm miniciğim
Sırma saçlım bal dudaklım
Sevgimi anla yeter
Ellerinde yüreciğim

İlknur Çekici

Mutlu musun?

Yanında olamayacağım asla
Paylaşamayacağım umutlarını
Sarılamayacağım hasta olduğunda
Göz yaşı akıttığında

Geri dönmek kolay olsa
Bir an durmam buralarda
Girerim gecelerine
Yaşarım mutluluğu senle

Ama yetmedim sana
İstemedin dünyanda
Kaldın şimdi yalnız
Mutlu musun? bensiz

(15.10.1998/İSTANBUL)

İlknur Çekici

Ne Zor Bilemezsın

Seni silmek yazgımdan
Adını unutmak gecelerde
Ağlayamamak sessizce
Ne zor bilemezsın
Yaşamak varken doyasıya
Hissetmek varken sevdanı
Yollarında ölmek, sana uyanmak,
Koklamak varken gül kokunu
Seni bitirmek yüreğimde
Solmamak kör gecelerde
Ne zor bilemezsın

Gözlerine baktıkça erimek
Akan yaşlarında sönmemek
Kendimi sensizliğe itmek
Ne zor bilemezsın
Sen hayatıma giren
İmkansız yürek
Sen darmadağın eden
Bahar yeli
Santim santim soluyorken seni
Yokluğuna alışmak
Ne zor bilemezsın
Seni bensizliğe mahkum etmek
Yalan sözlere sevgi demek
Kara gecelerde sensiz gülmek
Ne zor bilemezsın

İlknur Çekici

Neden

O gülüşler bakışlar
Yüreğime işledi
Senden ayrıldığım gün
Kalbimi delip geçti

Son bakışlar buluştu
Gözler yaşla dolmuştu
Bu ayrılık canım
Söyle neden oldu

İlknur Çekici

Neden Bu Küçük Dağları Ben Yarattım Havası

Sevgili dostlar kısa bir süre önce görev yaptığım küçük, şirin ilçeden tayinim çıktı ve yaklaşık 3 aydır beni zaman zaman boğan, çileden çıkartan İstanbul da görev yapıyorum.Doğduğum şehre önyargılarımı da yüklenerek geldiğimden mi? yoksa gerçekten bu şehirde insanlara sırf insan oldukları için değil de ştatülerinden dolayı değer verildiği için midir bilmiyorum pek çok noktaya takıldım. Örneğin görev yaptığım kurumun yemekhanesinde insanların oturup yemek yiyecekleri yerler bile buna göre belirlenmiş.Bir tarafta mühendisler diğer tarafta memur, işçi ve öğrenciler yemek yiyor; yada evden işe işten eve giderken kullandığımız servislerde bile sadece mühendis oldukları için uygulamaların doğru mu? yanlış mı? olduğuna bakılmaksızın bazı insanların kaprislerine göre hareket ediliyor. Peki neden bu küçük dağları ben yarattım havası. Bizleri yaradan yüceler yücesi bile kulları arasında ayırım yapmazken neden insanlar bu şekilde hareket ediyor. Neden bazı insanlar haklı olsalar bile güçsüz oldukları için eziliyor ve bu duruma bir gün dur diyebilecek miyiz? . Aylardır aklımda aynı sorular dönüp duruyor. Demokrasiden, eşitlikten bahsedip övündüğümüz bu kutsal topraklarda kanlarını bizler için akıtan, mücadelede tek bir yürek haline gelen şehitlerimiz işçi, memur, mühendis, doktor evladı değil mi? yoksa onlarda günlük hayatlarında ikinci sınıf insan muamelesi görmüş dışlanmış kimseler mi? . Hayır elbette değil bu vatan uğruna canını feda eden aslanlar da bizim gibi ve biz sadece savaşırken değil günlük hayatımızda da bunu fark ederek bunu özümseyerek memur, işçi, mühendis vb. ayırımı yapmadan yaşamayı öğrenmeli birlik olmalı ve dünyamızı daha iyiye güzele doğru değiştirmeliyiz. Şimdi size sormak istiyorum bulunduğu mevkiin nimetlerinden yararlanırken diğer insanları ezen onları yok sayan kişi bir gün bulunduğu konumu kaybeder ve tek başına kalırsa bundan dolayı yıkılmaz mı? .Bence yıkılır peki bu insan alçak gönüllü olmadığı için bu durumu hak etmiş olmuyor mu? Elbette oluyor.Ama gönül ister ki ne şimdi gözlerini hırs bürümüş, küçük dağları yarattığını sanan ve mevki sahibi olmayı başarabildiği için insanları hor gören kişiler ne de hayatı boyunca ezilmek zorunda kalanlar yıkılsın.Tüm bu insanlar basit bir günaydını bile birbirlerinden esirger hale gelmesin.Çünkü aslolan insandır.....

İlknur Çekici

Nereden Bilirdim

Hüzün mevsimiydi yaşanan
Bir şey vardı yarım kalan
Yorgun düşmüş yüreklerin
Sevgisiz bedenlerin
Gölgede kalmış rüyaların mevsimi
Hiç beklemiyordum ki ben seni

Nereden bilirdim
Bir gün geleceğini
Yaralarımın merhem olacağını
Kendini sevdirep
Kalbimi çalacağını

Nereden bilirdim
Yaşam verdiğin o günde
Maziye karışacağını
Başka hüzünlü baharların
Koynuna savuracağını

(15.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Ondandır Suskunluğum

Sar baştan geğmişi
Alabilsem bu güne
Sevgi dolu o evde
Yaşayabilsem ben yine

Korku nefret tanımayan
Yalnız oyun oynayan
Sevgiyle sarmalanan
Olabilsem saf olan

Değerini bilsem de, yaşasam
Sevgiyi doyumsasam
Aşka bakan gözlerle
Tekrar sana kavuşsam

zlemimin bir yerinde
Asılı ocukluğum
Bir yerinde de sen varsın
Ondandır suskunluğum

İlknur ekici

Ölüm

Ölüm dipsiz bir uçurum, karanlık bir gölge
Gün gelir uyanırsın yanı başında
Yakar içini cehennem misali
Kucağına düştüğün boşluk
Sonsuz bir kapan, deli bir dalga
Dur yok durak yok
Pes etmez vurur yüreğine
Ne gözyaşın söndürür ateşini
Ne eş, ne dost
Sadece zaman
Geçmez sanırken koynunda acının
Kaybolduğun zaman, alır götürür acını
Meçhul bir serüvene
Geriye kalan hayaller
Biriktirdiğin bayram şekerleri gibi
Hoş bir eda sen düşündükçe
O ölü ki sen yaşadıkça
Seninle siner her köşeye,
Güldükçe gülümser yüreğine
Ölümdür soğuk olan ve hüzdür tohumu
Ana karnına düşen umuttur kaçış yolu
Lakin kara toprakla yar olmadan
Silemezsin boşluğu yok sayamazsın acıyı

İlknur ÇEKİCİ SAREH

Başbakanımızın gözyaşları üzerine Annesi Tenzile ERDOĞAN için yazdığım şiir

İlknur Çekici

Ölüm

İçimdeki savaş büyüyor
Acılarım gün gün artıyor
Titremeler sarıyor beni
Yoksa vücudum yeniliyor mu?

Bu hastalık yedi bitirdi
Gözlerden akan son damlayı getirdi
Aşkımız kalpte kitlendi
Son kez ellerimiz birleşti

Anladım öldürüyor humma
Yaşadığım bu son dakika
Ne olur bırakma beni
Ölüm bitirmesin sevgimizi

Şimdi herşey ortada
Ama sen yoksun yanımda
Hep istediğim gelinlik var ya
Şu an sırtımda

Şöyle bi bakıyorum etrafıma
Tüm sevdiklerim ve aşkım burada
Bedenim gitgide soğuyor
Üç karış toprak son durak oluyor

Ne olur artık ağlamayın
Gülün lütfen yas tutmayın
Hatırlayın o güzel günleri
Unutmayın asla beni

(İSTANBUL)

İlknur Çekici

Ölüm Olsa

Beklenmedik bir anda
Girdin sen hayatıma
Düşe kalkada olsa
Yol alıyordum aşk da

Seni görünce anladım
İlk görüşte aşk dı bu
Hiç tatmadığım
Belkide
Anlamsız tat dı bu

Hayatımın en güzel
Yeşiliydi gözlerin
İçime aktı birden
O anlamlı sözlerin

Meğer ne kadar çok
Hasret kalmışım aşka
Kopmam artık senden
Ölüm olsa yolunda

İlknur Çekici

Ölümsüz Aşk

Şiirlerime bakıp da
Çaresiz,mutsuz sanmayın
Gönlümden bir saniyede
Bin türlü duygu geçer

Kimi sevgi, aşk adına
Kimi hüsrân, dert adına
Hissettiğim negatifler
Bir saniyede gelir geçer
Hissettiğim ölümsüz aşk
Yıllardır sürer gider

Yazıyorsam bitti her şey
Sevgiye tövbe ettim
Düşünürüm ben tersini
Yaşarım aşkın ölmezini

Aşka tövbe etmem için
Kefeni giymem gerek
Hayatımdaki büyük aşkı
Maziye gömmem gerek

İlknur Çekici

Ölüyorum Sensizlikde

Gözlerim saatte
Aklım telefonda
Bekliyorum umudu yaşamayı
Karanlıklardan aydınlığa giden yola
Seninle ulaşmayı
Saniyeler tükeniyor ceplerimde
Zaman akıyor yüreğimde
Herşey sönüyor sensizlikle
Yılların özlemi çöküyor üzerime
Fısıldaşıyor gökyüzü
Yıldızlar eteğimde
Birde hasretin karası
Doğuyor gözlerime
Boğuluyorum bilmiyorsun
Ölüyorum sensizlikde
Saçlarıma dolanıyor
Gölgeler gecelerde

İlknur Çekici

Özlem Kokan Gözlerin Yeniden Doğdu Gözlerime

Gündüz düşüyor gözlerimden ağır ağır
Ay hazırlanıyor doğmaya.
Yıldızlar kıpır kıpır oynuyor uzaklarda.
Her yerde bir telaş;
Panayır yerine dönüyor sokaklar.
Sevdiğin şarkı çalıyor hafiften;
Her tını sana adanmış.
Bense ilk defa can atıyorum geceye;
Saniyeleri deviriyorum sonu gelmez kadehlere.
Masum bir heyecan dolaşıyor damarlarımı;
Gelişine parlıyor gözbebeklerim.
Bembeyaz bir mutluluk sarıyor etrafımı;
Düğün yapıyor sevinçlerim.
Ne çok özledim seni,
Ne çok bekledim bilemezsin.
Sustum kara gecelerde ağlamaklı.
Teslim oldu yüreğim;
Tükenmez sandığım hasretlere.
Kaderim gebe uçurum uçurum hüznülere.
Asıyorken umutları hevenk hevenk bilinmeze;
İşte vuslat; özlem kokan gözlerin,
Yeniden doğdu gözlerime.

(Özlem yağmuru düşünce yüreğe; kaderin sürüklenir sonu gelmeyecek sanılan bilinmeze)

İlknur Çekici

Özlem Yağmuru

Gitmelerin var kararsız ürkek
Gelmelerin sevdayı yüklenerek
Engin denizleri yüce dağları aşıp
Gelmelerin var sevinerek

Gelmelerin hoş eda gecelere
Gitmelerin olmasa gelecekte
Özlem yağmurunda bırakmasan yüreğimi
Tutsam gecelerce o minnacık ellerini

Gözlerinde kaybetsem kendimi
Ellerine versem yüreğimi
Ateşinle ısıtsam, yıllarca hasretlenen
Aleve gebe bu sevgimi

İlknur Çekici

Parçalandı Kalbim

Parçalandı şimdi kalbim, dağıldı dört bir yana
Ayaz yedi düşlerim, savruldu yalnızlığa
Eski bir mendil gibi atıldı mutluluğum,
Ölüme koşar gibi geçiyor zamanlarım.
Gücüm yokken nafile duruyorum ayakta,
Kan ağlarken yüreğim gülüyorum dostlara.
Yaşanmayan hayallerle boğuşuyor rüyalarım,
Kör talihe bin beste tüketiyor duygularım.
Mantiğim gözlerime set olmaya çalışıyor;
Kalbim ise gözlerime sel ol ona karış diyor.
Bir tarafım yalan her şey buralardan kaç git diyor,
Sol yanım vazgeçmek yok sen güçlüsün savaş diyor.
Gurur diyor bir tarafım, aşk diyor diğer yanım.
Baharı görmeden kışa saplanmış sevdalarım.

İlknur Çekici

Rüyalarda Sevdim Seni

Gözlerim görmemişken
Yüreğimde buldum seni
Gecelerime doğduğun an
Rüyalarda sevdim seni

Umudumu bağladım
Sözlerinde yaşadım
Yeniden doğdum derken
Tek cümlele yıkıldım

İlknur Çekici

Saman Aleviymiş Aşkın

Saman aleviymiş aşkın
Yaz yağmuru gibi anlık
Yalan sözler gibi sahte
Ölüm gibi acıtan
Nefret gibi yıkan
Dingin giden hayatımı
Kabuk kabuk kanatan

İlknur ekici

Sana Gel Demeyeceğim

Sana gel demeyeceğim
Çalan her zile sen diye koştuğumu
Telefonları sana açtığımı ve
Erimeye yüz tutmuş mum olduğumu bilmeyeceksin

Sana gel demeyeceğim
Konuşmayacak gözlerim gözlerinle
Akmayacak yüreğim yüreğine
Hayalinle günlerimi geçirsem de bilmeyeceksin

İlknur Çekici

Sanma Unuttum

Sanma unuttum gözlerini
Aramıyorum ellerini
Şanma acımıyor yüreğim
Özlemiyor tenini tenim

Sadece kabulleniyorum
Çığlık çığlığa susuyorum
Hiç dinmeyen yaşlarımla
Bir sevgiyi bitiriyorum

Kalbimin en derinine
Gömüyorum seni
Gözlerimin karasına
Gizliyorum rengini

Yalan artık sevişlerim
Yorgun düştü öpüşlerim
Başka tenlere düşüyor
Yalnız sahte izlerim

İlknur Çekici

Savrulan Yıllar

Sensizliğin karası sürülmüş yüreğime
Matem yerine dönmüş geceler sensizlikle
Gözlerim ıssız kalmış
Duygularım körelmiş
Pusuya düşmüş beden
Sensizliğe yenilmiş
Kadehlerde aramışım
Gelecek umutları
Doğmamışsın sen asla
Yaşanır yarınlar
Pes etmişim artık ben
Ruhumun mezarında
Bırakmışım herşeyini
Savrulan o yıllara

İlknur Çekici

Sen

Yırtılan aşk defterinin
Solun yaprakları
Bembeyaz bir geçmişin
Kapkara günlerisin

Kalemimin ucundan
Dökülen tek şiirsin
Hasret çiçeklerini
Geceme serensin

Beni boynu bükük
Bırakıp da gidensin
Yüregimi yerden yere
Vurup da terk edensin

İlknur Çekici

Sen Benim

Sen benim; acıyan kanayan yaram,
Tadına varamadığım özgürlüğüm,
Sırça bir kafeste özlemle büyüttüğüm.

Sen benim; ilkbaharın kollarında dallarıma yağın kar'ım,
Yelkensisiz, dümensiz düşman karasularında yol aldığım,
Ummadığım bir anda kaderime yâr yaptığım.

Sen benim; bende kalan, benim olan saf yanım,
Gözlerine bakıp bakıp hayallere daldığım,
Vazgeçemediğim, imkansızım tek varlığım.

(Varlığımı varlığıyla tutuşturdu yaktı sevdan ; aşılmanın kör dağların eteğine attı sevdan)

İlknur Çekici

Sen Bensiz Ben Sensiz

Sen bensiz ben sensiz
Ayrı dnyalarda yaşarız sessiz
Sevgiye susamış yreğimiz
İçli bir şarkı kaderimiz

Bekleriz kavuşmayı
Vuslatı bekler gibi
Yaşarız yalnızlığı
Ölüme koşar gibi

Herşey akıp gider hayatımızda
Uzaktan bakarız hep mutluluğa
Biz kavuşmak uğruna
Her saniye akarız bitmeyen acılara

İlknur Çekici

Sen Değilsin

Sen değilsin gözleri nefret
Yüreği zifiri karanlık
Kin kusan çorak toprak
Sen değilsin ateşten kelimelerle
Canımı yakan acımasız
Sen değilsin yalancı dokunuş
Umarsız susuş
Ömrüme düşen yok oluş
Yaklaştıkça yitirdiğim
Yitirdikçe sevdiğim zalim
Sen değilsin umutlarımı darağacına asan
Çarmıha geren hayallerimi
Biliyorum sevgilim
Sen değilsin tüm bunların nedeni
Aslında benim bu sevdanın katili

İlknur Çekici

Sen Gittin

Sen gittin zaman akmaz oldu, rüzgar esmez
Sen gittin hayatımda güzel olan,
Sen kokan, sıcak olan ne varsa gitti
Fırtına öncesi sessizlik hakim şimdi sokağımda
Islanıyor ruhum yalnızlık yağmuruyla.

Sen gittin durulmaz dediğin deniz demir attı kuytulara,
Maviler mahzun karaya çalmış yokluğunda
Sen gittin ruhum bedenden düştü, gözler firarda;
Damla damla dökülüyor yollarına
Soldu tüm çiçekler; ölüyor kollarımda.

(Sen gittin ben bittim sevdiğim; dönsen de geç bulunmaz artık izim)

İlknur Çekici

Sen Olmalıydın

Sen olmalıydın
Damla damla geceme akan;
Kök salmalıydık mutluluğa.
Şarap kızılı akşamlarda
Türküler söylemeliydik aşka dair.
Zamansız yağmurlar yağmalıydı üzerimize
Kör sabahlarda uyanarak aşktan sarhoş;
Simsıkı sarımalıydık baharlara.
Büyütüp içimizde fırtınaları;
Ömeliydik yangınlarda.

İlknur Çekici

Sen Öldün Bende

Tüm sabah dalgalara
Dalıp gitti gözlerim
Yılmadı martılara
Eşlik etti düşlerim

Ne zaman bu şehire
Dönsem unuttum diye
Köşe başı hayalin
Bırakmaz bir an bile

Banklarda sevgililer
Elele göz gözeyken
Hırçınlaşan dalgalar
Karayı dövüyorken

Martı sesleri ruhumda
Rüzgarlar estirirken
Gülen her yeşil gözde
Ben seni arıyorken

Unutmam mümkün değil
Seni sensiz yaşıyorken
Son gecenin matemi
Doğuyor gecelere

Son bakışın izleri
Duruyor gözlerimde
Seviyorum diyen sesin
Hala burda bu evde

Kara topraklara verdim
Yüreğimi ben seninle
Sen öldün bende senle
Gömüldüm gecelerde

İlknur Çekici

Sen ve Ben

Sen ve ben tek yrekken bu mevsimde
Simsıcak bir sabah güne uyanıyor bizimle
Martı sesleri karışıyor denize
Tatlı tatlı meltem esiyor yüreğimize
Sevdayı katık ediyoruz yemeğe
Aşktan çay içiyoruz zerine
Dalıyoruz engin maviilere
Küçük küçük mutluluklar çıkarıyoruz yeryüzüne
Oysa bu şehirde bizi saran
Yüce dağlarda dans eden yeşil doğa
Gözlerin kadar uşuz bucaksız aslında

İlknur Çekici

Seni Benim Kadar Seven Olur mu?

Sonu olmayan bir oyuna
Tüm yüreğini koyup ortaya
Hasret duyup senli yıllara
Seni benim kadar seven olur mu?

Bir gülen yüzüne
O yeşil gözüne
Sevgiyi gömüp en derine
Seni benim kadar seven olur mu?

Ne yalan nede çıkar
Senin sevgin bana kar
Gelmesin sevdamıza zarar
Seni benim kadar seven olur mu?

Seni sensiz yaşayıp
Gece gündüz ağlayıp
Gururu hiçe sayıp
Seni benim kadar seven olur mu?

İlknur Çekici

Seni Düşünsem

Ne zaman seni düşünsem;
Karışır dünyam, ısınır içim.
Bir kuş konar pencereme,
Yüreği pır pır.

Ne zaman seni düşünsem;
Sevdiğin şarkı dökülür sazımdan.
Durulur deniz, dallar tomurcuklanır;
Bir umut belirir düşümde, gecem aydınlanır.

Ne zaman seni düşünsem;
Takvimlerden sökerim maziyi,
Yanımda bulurum seni;
Dağlar yeşerir, gözlerin gibi.

İlknur Çekici

Seni Kanıyor Bedenim

Suskun yalnızlığım vuruyor bu gece gözlerime
Nağmeler sana susamış duruyor yüreğimde
Amâ gecelerde hasretler düşüyor kaderime
Seni kanıyor bedenim çığlık çığlık özleminde

Aynalara düşen aksim sensizken gölgelendi
Sazım çalınmaz artık türkülerim tükendi
Umutlarım hüznünden karaları giyindi
Zamansız düştü aklar duygularım köreldi

Çıkamaz bir sokakta akıyor asi zaman
Önüm uçurum, karanlıkta kaldı arkam
Sıyrılmak isterken zifiri karanlıktan
Yokluğunda, ne yöne gitsem oluyor haram

(Ayrılığın gölgesi düşünce yüreğe, tüm ışıklar söner kaderinde)

İlknur Çekici

Seni Sensiz de Sevmeye Alışmışım

Dağların sarardığı,
Ağaçların yapraklarını bıraktığı,
Denizin coşmaya başladığı bir günde
Gittin uzaklara.
Dağların yeşile büründüğü,
Ağaçların yapraklara kavuştuğu,
Denizin durulduğu gün gelecektin.
Kaç mevsim geçti dağların üzerinden,
Kaç yaprak kavuştu ağacına,
Deniz coştı coştı duruldu yokluğunda
Ama sen gelmedin.
Dağlar ağladı halime,
Ağaçlar yasta sensizlik de,
Deniz ise boynu bükük hasretlerde.
Sen gideli dost oldum onlarla;
Yanıyoruz unutulmuşluğa.
Pişman oluyor, dağlar yolları şana açtığına,
Ağaçlar yolunda selam durduğuna,
Deniz sessizce uğurladığına.
Beni sorarsan eğer
Gidişinin ardında yatan gerçeğe takılmışım,
Yıllarca sevdami sorgulamışım,
Seni sensiz de sevmeye alışmışım.

İlknur Çekici

Seni Seviyorum

Hayatımda yaşadığım en güzel aşkıydın sen
Yıllar geçti yittin benden.
Şimdi solmuş resimlere düşen iz,
Kulağımda çınlayan ses,
Kalbimi yakan tek ateşsin.
Bilmesen de hala ağlıyorum şarkılarda;
Kararıyor dünyam yokluğunda .
Gözlerini arıyorum yaban gözlerde,
Ellerini, gönül verdiğim ellerde,
Sevgini tüm yüreklerde.
Ama olmuyor bulamıyorum sevdiğim;
Bana hiçbir yabancı sen gelmiyor,
Sen kokmuyor hiç biri, sen bakmıyor gözleri.
Sevmiyor sen gibi kalpleri.
Ve ben sayfalarca yalnızlık soluyorum;
Yollarca hüznü yüklüyorum geceme.
Eriyorum, zamanlarca sen oluyorum,
Ve hala sen kokuyorum.
Çok uzaklardasın biliyorum, vazgeçemiyorum.
Kalbim attıkça seni seviyor,
Gözlerim gördükçe gözlerini görüyorum.
Uzaklarda olsan da, yüreğin çıkmazında;
Gözlerin boşluğunda ben hep seni bekliyorum.

İlknur Çekici

Seni Seviyorum Bilmiyorsun

Seni seviyorum bilmiyorsun,
Bilmiyorsun özlem rüzgarında savrulduğumu.
Gözlerin düşüyor bazen gecelerime;
Derin ve manalı, yakıyor yüreğimi.
Ansızın saçların savruluyor göğümde asi kısrak gibi;
Kokunu bırakarak karışıyor gecelere.
Ya ellerin, o vefasız ellerin;
Dokunuşlarının iziyle giriyor düşlerime,
Bana uzak izlerle gülüyorsun yüzüme.
Öyle muzip ki gülüşlerin, öyle içten
İçime işliyorsun, sarmalıyorsun yüreğimi.
Söndüremiyorum yangınını tükeniyorum.
Bazen de yanıma uzanıyorsun;
Yalnızlığım gibi sadık.
Odama yayılıyorsun duman duman;
Acı bir kahve oluyorsun dilimde.
İçtikçe içiyorum, kandıkça kanıyorum sana
Sonra uyanıyor gözlerim yokluğuna.
Hasretin mahşer olup süzülüyor odama.

İlknur Çekici

Seninle Herşey Güzel

Daha anlamlı aşk sözleri
Volkan olmuş gönül ateşi
Daha az yoruyor hasret
Bitmez sandığım kasvet

Gecenin kara bahtı
İnsanların soğuk yanı
Kalbimin buruk tadı
Acıtmıyor dert ayazı

Ağaçlar daha yeşil
Daha mavi bu gökyüzü
Yürünür oldu yolum
Son buldu acı günüm

İlknur Çekici

Sensiz

Sıralanır ruhumda buz kesen fırtınalar
Alev topuna döner yorgun düşen uykular
Boğazım düğümlenir
Geceler elem getirir
Yüreğim deprem yeri
Sensiz doğan günlerde

Acılar perde perde iner düşlerime
Gonca boyun büker sensiz doğan güneşe
Bülbülüm ölüm verir sensiz gelen her güne
Güne güneşe geceye
Düşmanım sensizliğe

İlknur Çekici

Sensiz Günler

Beklemek ecel gibi
Sonu belirsiz kabus
Dakikalar yıllardan uzun
Yollardan uzun

Yaşamak sanki işkence
Beynimi kemirir bin düşünce
Çalan her telefona
Sen diye koşarım

Kapımın önünden geçen
İnsanlarda seni ararım
Yollara bakıp hayal kurarım
Bitmez hasret denizi
Bekletme artık dön geri

Böyle günlerin ardından
Dalarım uykuya ben
Belki girersin uykuma
Bırakmazsın bir daha

(İSTANBUL)

İlknur Çekici

Sensizlik

Şensizlik yüreğime pusu kurmuş ,
lme susayan kabus
Günler geğmiyor hayatımdan ,
Zaman kan revan
Mutluluk aylar ötesinde kalmış ,
Uykular haram

İlknur ekici

Sevda Kuşum, Bahar Dalım,Çiçeğim

Gurbet elde yüreğime düştü usulca
Beni benden aldı kurnazca
Bedenimi yakan ateş oldu yıllarca
Sevda kuşum, bahar dalım, çiçeğim

Gurbeti yuva yaptı bana
Sevdasıyla huzur kattı dünyama
Gündüz yanımda, gece rüyamda
Sevda kuşum, bahar dalım, çiçeğim

Gelişiyile unutturdu maziyi
Gözleriyle büyüledi, tutuşturdu içimi
Uğur getirdi bitmeyen dua gibi
Sevda kuşum, bahar dalım, çiçeğim

Yalan dünya önümüze sersen de engelleri
Sevdamıza eksen de zulümleri
Gecelerde güldürmesen de bizi
Yok edemezsin ölümsüz sevgimizi

İlknur Çekici

Sevdalı Bal Peteğim

Kızgın bir kora benzer
Senin güzel gözlerin
Görenin içine akar
Senin güzel gözlerin

Aşkın esiri eder
O tertemiz yüreğin
Dertten derde salar
O tertemiz yüreğin

İçmeye kıyamadığım
Bir yudum su gibi
Bakmaya doyamadığım
Paha biçilmez elmas gibi

Solmayan gonca sanki
Dünyamın tek gerçeği
Rüyalarımın güneşi
Kalbimin kor ateşi

Şensin benim sevdiğim
Ölene dek hep eşim
Tatlı dilli meleğim
Sevdalı bal peteğim

İlknur Çekici

Sevdim

Ruhumdaki gelgitler
Hüzünle dolu
Boş gözler
Güvensiz incinen
Bu yürek
Senin eserin

Hiç çıkarsız yalansı
.....Sevdim
Karşılığın da mutsuzluğa
.....İtildim
Artık aşka tövbe
.....Ettim

İlknur Çekici

Sevgi

Sevgi emektir
Zamanla derinleşen
Bir iç ahenktir
Özen ister
İlgi bekler
Savunmasız bir kuş gibi
Korunmak ister

Kırılırsa kolu kanadı
Konmaz olur mutluluğa
Nafile yakarışlar
Anlamsız çırpınışlar
Zamanla tükenir
Tüm umutlar
Kavuşmaz sevdalılar

(17.04.2005)

İlknur Çekici

Sevgi Damlaları

Bir hüzün içti ömür
Bir de zehir zembelek hayat
Bardaklar doldu taşı
Acıyla ağlayarak

Hülyalı gözlerini
O tertemiz sevgini
Kar beyaz yüreğini
Görünce aştım delhizleri

Açıldım aşkın sımsıcak
Rüya dolu alemine
Sevgi damlaları yağdırdın
Acı dolu yüreğime

Kalmadı elem tasa
Son buldu acılarım
Acıya boğulan hayat
Oldu benim şahdamarım

İlknur Çekici

Sevgi Dolu Günler

Çocukluğumun yitip gitmiş
şevgi dolu günleri
zlemimi duyduğum
O şevkatli elleri

Çalışıp çabalayan
Beni hayata hazırlayan
Hiç solmasın gller
Mutlu olun sizler

Yaşamın dik yolunda
Benle olun hep burda
Unutulur her şey
Unutulur zamanla

Unutulmayan tek şey
Aile sevgisi hayatta

(22.03.2005/GÖYNÜK)
(Beni bu günlere getiren çok sevdiğim aileme)

İlknur Çekici

Sevgi Özveri İster

Güzelliğın kalmaz elbet
Solarsın günü geldiğinde
Ben yanına kalanım
Sevgime sahip çıkanım

Ey aşka,asi başını
Akıtma gözyaşımı
Sevgiyi gücendirmeden
Yıllar geçip gitmeden

Sevgi özveri ister
Gül gibi ilgi bekler
Onu gücendirirsen
Gecene hasret girer

Hasretin bağrında
Kalırsın tek başına
Sevgimde yetmez artık
Bu aşkı yaşatmaya

İlknur Çekici

Sevgili

Neden sustu sevdamız
Yorulduk mu? sevgili
Dinmez sandığım alev
Küle döndü sevgili

Gözlerindeki şevkati
Görmez oldu gözlerim
Dokunuşundaki sevgiyi
Hissetmiyor yüreğim

Haykırışım sitemim
Sana değil sevgili
Akıp giden zamanlar da
Beklediğim yarınlara
.....Eremedim sevgili

Yüreğimin köşesinde
Büyüttüğüm gecelerce
Karıştı toprağıma
Sürgün verir mi?
.....Bilmem
.....Yaşanır yarınlara

İlknur Çekici

Sevginin Gücü

Sev otu çiçeği böceği
Nefretle örölse bile herşeyi
O zaman yok edersin kötölüğü
Yarınlara taşırsın; yüce sevgiyi
Kötölükle yaklaşanların kalbine
Sapla sevgi okunu
Ek kalbine mutluluğu
Göreceksin o zaman
Kara bulutlar kalkacak
Nefretler sevgiye gebe kalacak
Baharlar açacak her yerde
Mutlu olacak insanlar sevgiyle

(01.03.2005)

İlknur Çekici

Sevgiye Hasret

...Son demlerini yaşıadı
.....İçimdeki baharlar
.....Sevgiye hasret şimdi
.....Yorgun düşmüş umutlar

İlknur Çekici

Sevilmedim

Bıktım yalandan dolandan
Sevilmek istiyorum
Beni gerçekten sevecek
Birini bekliyorum

Ne kadar boş hayatım
Ne çok hatalar yaptım
Sıyrılıp yalanlardan
Mutlu olmalıyım

Çok denedim olmuyor
Kimse gerçekten sevmiyor
Tam buldum derken
Hüsrânı yaşatıyor

Çoğu zaman ben terk ettim
Ölmadı bitirmek istedim
Yeni birini bulunca
Aradığım bu dedim
Yinede sevilmedim

(18.11.1994/İSTANBUL)

İlknur Çekici

Seviyorum

Seviyorum seni
Ayın güneşi sevdiği gibi
Seviyorum seni
Dağın denizi sevdiği gibi
Seviyorum seni
Susuz kalan toprak gibi
ve.....
Ölümü bekleyen hastanın
Özlemi gibi

İlknur Çekici

Sevme Beni

Gün gelip gideceksen
Bir kalemde sileceksen
Başkasını seveceksen
Sevme beni

Pişman olup yanacaksan
Hayallerimi yıkacaksan
Yollarına bakıp kalacaksam
Sevme beni

Sende buldum mutluluğu
Bitmez sandım aşk oyunu
Gelecekse bu aşkın sonu
Sevme beni

İlknur Çekici

Silahların Gölgesinde

Silahların gölgesinde uçuyor beyaz güvercinler
Sevgi diye aşk diye atıyor yürekler
Yinede yetmiyor umutlar, ölüyor çocuklar
Mutluluk nedir tatmadan toprağa giriyorlar

Gökte uçan polen misali yayılıyor hırs tohumu
Sevgi yerine nefret çürütüyor ruhu
Kin bürürken gözler kirletiyor duyguyu
Tank paletlerinde eziliyor insan onuru

İlknur Çekici

Son Kez Gidiyorum

Son kez gidiyorum sevgili
Saçlarımı savuruyor rüzgar
Arkamda küçülüyor doğduğum şehir
Yerlere düşüyor yüreğim
Ağlamaktan görmüyor gözlerim

Derde siper edemedim bedeni
Yol edemedim sana sevgimi
Yosun gözlüm
Ardımda bırakarak seni
Gidiyorum bilinmez artık yolum
Nerde hangi gönülde dururum
Yosun gözlerini nasıl unuturum
Düştüm yine doğrulurum
Bilemem ama gidiyorum

Katmer katmer açılır elbet yüreğim
Sıyrılır hüzünlerden bedenim
Bir gün bir yerde tekrar
Alevlenir elbet sevgim
Unuturum, korkmadan gidiyorum
Doğduğum şehri ve seni terk ediyorum
Sevgi kırıntılarını da süpürerek
Dönmemek üzere gidiyorum

İlknur Çekici

Son Mısrası Şiirin

Yazacak bir lafım
Kalmadı tek amacım
Kalbimdeki mührü
Sen kırdın ellerinle
Acımadın gençliğime

Sonbahar yaprağıym şimdi
Son mısrası şiirin
Yitip giden son gemi
Ölmeyi bekleyen hasta
Soluduğun son dakika

Oysa kalbinde konaklayan
Son yolcu olmalıydım
Ruhunun her yerine
Köşe bucak dolmalıydım

İlknur Çekici

Sonbahar Hüzünü

Dağların ardından doğdu
Hiç dinmeyen o hüzün
Gözlerinin ıraklığı
Tüketti umutları

Sonbahar hüznü çöktü
Yaşanılan bu demde
Oysa gençliğinin baharıydı
Yaşanılan o ten de
Yaşamının anlamı
Ruhunun gıdasıydı
Yitip giden o sevgi
Güneşi görürmüydü
Artık eskisi gibi

Korku dolu kalbini
Avutamaz olmuştu
Gülü görene kadar
Yaşamayı unuttu

Can suyunu bulunca
Baharlar döndü yine
Ruhunun yorgun düşmüş
El değmemiş mabedine

(23.02.2005)

İlknur Çekici

Sürgünüm Sensizliğe

Özlem dolu saniyeler
Akıyorken hayatımdan
Dertten yağrulmuş beden,
Eziliyor gecelerde
Yüreğindeki ışığa hasret,
Gözlerindeki umuda
Muhtaç olmuş yüreğim
Dokunmasa da sana açık,
Titremekli ellerim

Bembeyaz kağıtlara, yazıyorum aşkını
Her gece senin için, seçiyorum yıldızları
Döneceğin günün hayali ile, dolduruyorum odayı
Uykuya hasret geçiriyorum zamanı
Dilimde adın hiç bitmeyen bir hece
İçimde sevdan çoğaldı gecelerce
Gönül kapım kilitli, sürgünüm sensizliğe
Kaniyor duygularım, yorgun düşmüş senelerce

İlknur Çekici

Şıp Sevdi

Bu gün gördüm kolunda biri ile
Nasıl sevgi bu anlat bize
Şıp sevdisin sen
Çek gözlerini gözlerimden
Umit verme bana
Benzetme beni onlara
Ben aşk için yaşayanlardanım
Sevdimi rakip tanımayanlardanım
Sen bana göre değilsin
Hep akıllı geçinenlerdensin

İlknur Çekici

Şüphe

Üzüntüler içinde boğulurken
Girdin hayatıma
Aşkı öğrettin bana
Ama bitmedi şüphe
Ya gidersen diye
Aklım gidiyor yine
Ah bir yensem bu duyguyu
Bekletmeden mutluluğu
Yaşasam aşkı dolu dolu

İlknur Çekici

Tek Hecelik Duygu

Bir gün geleceksin
Gözlerin gülecek eskisi gibi,
Saçların savrulacak.
Yüzünde yılların izi,
Elinde bir gl
Köşeyi döneceksin sessiz sessiz
Doğa canlanacak dönüşüne,
Kuşlar sevinecek
Toprak sıyrılacak karalardan,
Yeşillere bezenecek
Secde edecek dağlar,
Denizler delirecek
Gidişinle ezilen yürek
Dnşnle güçlenecek
Beyaz bir sayfa açılacak
Sessizce nmzde
Sevgi sözleri dökülecek
Bitmeyen hasretlerle
Tek hecelik duygu bizi
Birleştirecek gelecekte

İlknur ekici

Toprağına Karışıyor Bedenim

Ne yöne baksam sen
Yüzüme dokunuyorsun usulca,
Kokun geliyor burnuma
Sarılıyorum yokluğuna.
Ryalarımaya doluyorsun bazen
Uyandığımda beni saran yorgan
Yine sen
Başının izi duruyor yastığımda,
Elinin izi sinmiş duvarlara.
Hala senin için demliyorum ayı;
Bardağınla yudumluyorum sevdayı
Sonra geceye dönüyor zaman
Dağılıyor anlamsız arpıntılar
Alevleniyor zlemin
Yetmez oluyor yokluğunda
Günüme dolan gözlerin
Üzerime yığılıyor;
Tonlarca kaygısız hasretin
Damla damla
Toprağına karışıyor bedenim.

(Giden bir kere geride kalan bin kere ölür)

İlknur ekici

Tozpembeydi Sevgi

Neden aynı saflığında
Akmıyor sular bile
Büyüyor bebek işte
Kalmayacak hep öyle

Zamanla gelişecek
Acıyla serpilecek
Uyacak bu hayata
Dönecek karanlığa

Bak büyüyor bir çiçek
Durmadan değişecek
Dönmeden o toprağa
Güzelleşecek aslında

Bizde de bir gül gibi
Tozpembeydi bak sevgi
Zamana esir ettik
Karalara çevirdik

İlknur Çekici

Türkiyem

İnsanları,dağı,taşı bir başka güzel Türkiyemin
Gökte uçan kuşu bir başka güzel Türkiyemin
Ovaları,çayırları zümrüt yeşili kırları
Şırl şırl akan suları bir başka güzel Türkiyemin

Destan olmuş yazılmış
Tarihte ün kazanmış
Mehmetçikleriyle nam salmış
Güzel yurdum Türkiyem

İlknur Çekici

Uğruna Aşarım Aşılmaz Denen Her Engeli

Güzelliğinin tarifi yok beynimde
Yeşil gözlerinin gölgesi düştü yüreğime
Kalem tutan beni saran ellerine,
Esir ettim kalbimi sımsıcak gülüşüne

Kışta kalan yanımı ısıttın sözlerinle
Baharları getirdin yoluma serdin sevginle
Gece düşümde gündüz benimle
Solmayacak aşka imza attın sessizce

Yerine koyamadım hiçbir şeyi
Sensiz sevemedim en güzeli
Seni benden beni senden ayıran bu kaderi
Uğruna aşarım aşılmaz denen her engeli

İlknur Çekici

Umut

Umut denizine yelken açtım dün
İçim kıpır kıpır bu gün
Sanki yılları bir çırpıda koşacak gibi
Sensizde mutlu olacak gibi

Anladım umutsuz olmaz
Kalbim hırçın dalgalarla savaşamaz
Yaşamın temeli umut
Günün en güzel saati sanki

İlknur Çekici

Unutma

Yosun gözlüm ben bu yerden gidersem
Kalbine göm beni unutma sakın
Sana doymadan bir gün ölürsem
Sevdami dağlara haykır, unutma sakın

İlknur Çekici

Unutmak Mmkün mü?

Ayrılırsın diyorsun
Unutursun bir gün
Unutmak mümkün m?
Böyle severken

Ya açık olursan başka birine
Gönül verirsen meyil verene
Gün doğmaz unutma
Sensiz geceye
Unutmak mümkün m?
Böyle severken

Seni ardımda bırakıp
Nasıl gideyim
Her meyil verene
Nasıl göz szeyim
Bu akı maziye
Nasıl gmeyim
Unutmak mümkün m?
Böyle severken

Yer yarılrsa
Dünya yıkılrsa
Beklerim seni
Ahir zamanda
unu bil ki
Bıkmam asla
Unutmak mümkün m?
Böyle severken

İlknur ekici

Unutulmuş Zamanlar

İki kelimeyi söylemek
.....Zor mu? bilmem bu kadar
.....Bir güler yüz göstersen
.....Alsan bazen bir çiçek
..Sevgimiz güçlenir inan
.....Huzur dolarız heran

Tek başıma içimde
.....Yaşar gibiyim aşkı
Kurumuş bir güle
.....Bağlamışım sevdayı
Unutulmuş zamanlara
.....Bırakmışım bu hayatı

Sevda iki kişiyle
.....Yaşanırsa güzeldir
.....Tek kişilik aşk olmaz
.....Yürek külle yoğrulmaz
Birtanem
.....Döndürme ateşi küle
.....Düşürme sevdaya gölge

İlknur Çekici

Unutulmuyor

Yıllar geçse de o günden
Sevgin geçmez kalbimden
31 Mart'ta dindi acın
Kara toprak oldu ilacın

Bu ev seni kokuyor
Kalbim seni atıyor
Ne günlerdi unutulmuyor
Gözlerim seni arıyor

(1994 Bahçelievler/İSTANBUL)
Çok Sevdigim Annanemin anısına,evin Cennet olsun.

İlknur ekici

Üzerime Basıp Geçerken Yalanların

Yalnızlığın sesi tırmalıyor kulaklarımı
Yüreğim yangın yeri
Bağbozumu gibi darmadağın hayallerim
Gece çörekleniyor üzerime bense
Bir parça ışığa hasret sönüyorum,
Asılıyor mutluluklarım
Son perdeye hazırlanan aktörler gibi
Bitmenin ezikliği vuruyor kuytularıma
Parçalanıyor kalbim, savruluyor karanlığa
Üzerime basıp geçerken yalanların
Elvedalar dökülüyor dudaklarımdan
Son perde kapanıyor ardımdan
Ve ben parçalarımı da alıp
Gidiyorum dünyandan

İlknur Çekici

Vazgeçmek Olmaz

Gözlerindeki sevgi
Unutturdu her şeyi
Hayatıma renk kattın
İlkbahar günü gibi

Oysa sonbahardı hayat
Sensiz geçen günlerde
Yalnızlığın izleri
Silindi gözlerinle

Kök saldık yarınlara
Bu yalancı dünyada
Saf kalan duygularla

Şimdi vazgeçmek olmaz
Ne kaldı yarınlara?

(GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Vazgeçmem

Hayatımı çıkmaz yola
Döndürdü sevda benim
Günümü karanlığa
Çevirdi sevda benim

Ateşlerde yansam da ben
Karanlıkta kalsam da ben
Yerden yere düşsem de ben
Vazgeçmem asla senden

Emek vermeden yetişmez
Büyümez çiçek bile
Kalbe düşen aşk ateşi
Sönmez esen rüzgar ile

Böyle kalpten severken
İki yürek bir atarken
Aşkın ateş ben yanarken
Vazgeçmem asla senden
.....Biliyorum sen de benden

İlknur Çekici

Yalan

Gözlerine vuruldum
Sözlerine tutuldum
Bu aşkı ben yarattım
Anladım ki yanıldım

Geçen günler hep yalan
Göz izi silindi zaman zaman
Dudağımdan süzüldü aşkın
Kalpte yara son bakışın

Yıllar yoruldu hüzünden
Aşkın geçti benden
Başkası aldı yerini
Yarım kalan sevgimi

İlknur Çekici

Yalan Dünya

Az önce gördüm
Deprem olmuş üzüldüm
Üzölmek yetmiyor
Yardım etmek gerekiyor

Karıştı canlar toprağa
Bakakaldı tüm dünya
Bir 17 Ağustos
Bizde de tekrarlırsa

Uzanır Asyadan eller
Koşar imdadımıza
Yavrusunu yitirmiş
Bir ana ağlar orda

Öksüz kalmış evlatlar
Yardıma muhtaç orda
Etme bulma dünyası
Herşey boş yalan dünya

Uzansın ellerimiz
Bu gün darda kalana
Sevgiyi yeşertelim
Artık güney asyada

(29.03.2005/GÖYNÜK)

İlknur Çekici

Yalancı Bahar

Erken gelen bahardın;
Aldandım sıcağına,
Tomurcuklandı dallarım
Çiçek açtım şubatta.
Ve
Kıştan kalan matemden;
Yorgun düşen maviler
Koptu kara geceden,
Erişti sabahlara.
Yediverenler açtı,
Aydınlanan dünyamda.
Hüzünbaz toprağıma;
Cemre düştü usulca.
Yaşam kaynağı oldun;
Ölüm kokan umuda.
Yinede
An geldi sessiz sessiz
Buz kesti hayallerim.
Yalancı bahar dindi,
Kışa teslim yüreğim.

İlknur Çekici

Yaza Uyuduk Uyandık Sonbahara

Kaç mevsim geçti ayrılığın sokağında
Kaç yolcu vedalaştı sevda rıhtımında
Özlemler giydi başka limanlarda
Yanık bir türkü oldu dudaklarda
Bize sunulan yaşanmışlık adına
Zamana esir olan yürek
Ne yapraklar heba etti yıllara
Sonra aklar düştü saçlara
Yaza uyuduk, uyandık sonbahara
Dağlar ardında kalan sevdaya
Pişman olsak da; derman olmaz yaraya

İlknur Çekici

Yokluğunda

Kalabalık sokaklardan geçtim usul usul
Ceplerimde hasret; elimde boşluk
Güneş doğmuş, bahar gelmiş,
İnsanlar cıvılcıvılcı fark etmedim yokluğunda.
Mecbur değilsem çıkmadım sokağa
Nasıl olsa yalnızım
Milyonlar yanımda da olsa
Ne fark eder yokluğunda.
Evimde hüznü, evimde özlem
Yosun tutar anılar.
Bir parça peynir, bir dilim ekmek
Yetti bana yokluğunda.
Ağlamadım, haykırmadım karanlığa
Boyun eğmedim yalnızlığa
Onunla var oldum yokluğunda.
Satır satır yazdım adını
Köşe bucak yaşattım sevdayı
Kışa bıraksan da yazgımı
Sensizken seninleydim yokluğunda.

İlknur Çekici

Yokluğunun Akşamı

Yokluğunun akşamı
Karıştım hüznünlere
Gözlerini aradım
Odamın her yerinde
Yoruldu anılarım
Sonsuz bir tebessümle
İçime düştü acın
Bitmeyen o gecede

Oysa az önce sana
Sevmiyorum demiştim
Gururu siper edip
Nefreti ben yücelttim
Ya gururdan ya senden
Vazgeçmem gerekecek
Her ikiside beni
Zamanla tüketecek

Meğer ne kadar zormuş
Severken ayrı kalmak
Sevdiğinin yerine
Bağrına bir taş basmak
Bilmiyorum canım
Sonumuz ne olacak
Belki seni görmeden
Hayatım son bulacak
Daha ne kadar akar
Gözlerimden bu yaşlar
Geçer mi bilmem artık
Uykusuz bu geceler

(28.02.2005)

İlknur Çekici

Yoksulluk Türküsü

Sonsuz bir bekleyiş bu
Dipsiz bir uçurum
Yılların çelişkisi
Yolların belirsizliği gülüm

Gözlerimi kör eden
Beni sensizliğe iten
Bir yoksulluk türküsü
İçin için eriten

Mutsuz eder her gün
Yalnız eder be gülüm
Kör karanlık içinde
Bitiyor tüm ömrüm

İSTANBUL

İlknur Çekici

Yol Verdim Aşka

Bana göre değil yaşamak
Yaşarken mutlu olmak
Hüzün dolu bir hayat
Yaşadım yoğrularak

Beklentilerle dolu
Bir ömrü tükettim
Genliğimin baharında
Sevgisizliğe itildim

Oysa hayale konan
Güzel bir kelebektim
Hayalim kabus oldu
Gün yüzü göremedim

Aradım taradım
Sevgiyi bulamadım
Yoruldum bu hayatta
Yol verdim artık aşka

İlknur Çekici

Yollar

Bitmek bilmez
Düşlerimi kabusa çeviren yollar
Hayırsız yıllar gibi
İnişli çıkışlı yollar

Ölümüm senin elinden
Yarı bir gün görmeden
Hasretini dindirmeden
Ne istedin sevgimden

Ezip geçtin umutlarımı
Yakıp yıktın dünyamı
Kadir kıymet bilmez
Zalim yollar

İlknur Çekici

Yollarında Ölüyorum

Takvimlere baka baka
Geçirdim günlerimi
Aynalara bakamadım
Gözlerinin izi belli

Yüreğimi ellerine
Vermek isterdim oysa
Gözlerine ölene dek
Bakmalıydım ben aslında

Diyemedim seviyorum
Demiyeceğim özlüyorum
Oysa seni bekliyorum
Yollarında ölüyorum

İlknur Çekici

Yüreğim Öldü Ama!

Vurgun yedim yorulдум
Karlar yağdı dallarıma
Ne fırtınalar yaşadım
Dimdik kaldım ayakta

Gecelerin karası sürüldü gündüzüme
Ben ağlarken yalan dostlar gülüverdi yüzüme
Dümdüz görünen yollar; yokuş oldu önüme
Yaşıyorum ayaktayım; meydan okudum ölüme

Yalan dünya üç kuruşa sattı sevdayı
Al kanlara doladı yüreği bir atanı
Kışta kaldı bir tarafım; göremedim baharı
Yüreğim öldü ama! yaşıyorum hayatı

İlknur Çekici

Zalim Hayat

Ey hayat zalim hayat
Yaşamak için tırmalarken
Bir bir sayfalarını
Geceye döndürdün duygularımı

Oysa bir çocuğun
Sıcacık kalbiyle yaşadım onu
Gözleriyle gördüm
Büyüttüm tohumunu
Savaşçı ruhuyla yoğurdum hamurunu
Adadım benliğimi
Yollarına; koydum yüreğimi

Tekrar tekrar kalkarken
Umudun yollarında
Mahşeri yaşadı gecelerim
Yenildi sana sevgim
Ezikliğini yaşattın
Hayatın her deminde
Yokluğunun gecelerini
Sindirdim yüreğimle

Daha ne kadar dayanır
Köhnelenmiş bu yürek
Ey hayat
Vazgeçiyorum senden
Yoklukla geçen gecelerinden

25.02.2005/GÖYNÜK

İlknur Çekici

Zamansız Açan Kardelen

Sonbahar yaprakları dökülmüş sokaklara
Ağaçlar yorgun, boyun eğmiş fırtınaya
Dışarıda koşuşturan insanlar dönüyor yuvasına
Sokak kedileri sessiz sığınmış kuytulara
Ben dört duvar arasında, pencere arkasında
Hüzün mevsimine takılmış yalnızım buralarda
Yapraklar dökülürken yüreğin ıssızına
Yollar uzayıp giderken alnımın yazısında
Zamansız açan kardelen, tazesin hep aklımda
Söküp alsam avucuma solacaksın kollarımda
Bırakıp gitsem kalacaksın tek başına
Çıkamaz yola girmiş sevda belirsiz manalarda
Her ne kadar yakınsak, uzağız mutluluğa

İlknur Çekici

Zamansız Yıprandık

Meğer senmişsin bana
Yıllardır şiir yazdıran
Aşk dolu sevgi dolu
Misralarla hayat bulan

Sen bittin bende senle,
Tükendim zamanlarda
Aklımda hep gözlerin,
Rüyalarda bile sana hasretim

Zamansız yıprandık eskidik inan
Küllerinden doğ, aşkıma inan
Senden sonra mutluluğu
Yaşamadım ben, inan

İlknur Çekici